

Lieta T-308/00

Salzgitter AG

pret

Eiropas Kopienų Komisija

Valsts atbalsts – EOTKL 4. panta c) apakšpunkts un EOTKL 67. un 95. pants – Finansiālā palīdzība Salzgitter uzņēmumam – Robeža ar bijušo Vācijas Demokrātisko Republiku un bijušo Čehoslovāķijas Republiku – Nepaziņots atbalsts – Sestais kodekss par atbalstu metalurģijai – Tiesiskā drošība

Pirmās instances tiesas spriedums (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā) 2004. gada 1. jūlijā

Sprieduma kopsavilkums

1. EOTK – Atbalsts metalurģijai – Tiesiskuma vērtējums – Kopienų tiesas judikatāras par EK līguma paredzēto valsts atbalstu ieviešana – Robežas

(EOTKL 4. panta c) apakšpunkts)

2. EOTK – Atbalsts metalurģijai – Jēdziens – Patnība vai selektīvs raksturs

(EOTKL 4. panta c) apakšpunkts)

3. EOTK – Atbalsts metalurģijai – Jēdziens – Tiesisks raksturs – Interpretācija, balstoties uz objektīviem elementiem – Tiesas kontrole – Apjoms

(EOTKL 4. panta c) apakšpunkts, 87. panta 1. punkts)

4. EOTK – Atbalsts metalurģijai – Jēdziens – Nodokļu pasākumi – Pasākumu selektīvais raksturs

(EOTKL 4. panta c) apakšpunkts)

5. EOTK – Atbalsts metalurģijai – Atbalsts Vācijas sadalīšanas iespaidotajiem reģioniem – EK līguma noteikumu piemērošana – Izslēgšana

(EOTKL 4. panta c) apakšpunkts; EKL 87. panta 2. punkts)

6. EOTK – Atbalsts metalurģijai – Jēdziens – Pasākumi, kas paredzēti kā atbalsts Vācijas sadalīšanas iespaidotajiem reģioniem – Izslēgšana sakarā ar kompensājošo raksturu – Komisijas diskrecionārā vara

(EOTKL 4. panta c) apakšpunkts; EKL 87. panta 2. punkts)

7. EOTK – Atbalsts metalurģijai – Jēdziens – Nodokļu pasākuma kvalificēšana par priekšrocību – Normāla nodokļu nasta, kas jāizmanto kā salīdzinājums

(EOTKL 4. panta c) apakšpunkts)

8. EOTK – Atbalsts metalurģijai – Jādziens – Subsīdiju, kā arī maksājumu atvieglojumu iekārtāšana – Komisijas pienākums pierādīt maksājumu atvieglojuma un subsīdijas seku līdzvērtību – Neesamība

(EOTKL 4. panta c) apakšpunkts)

9. EOTK – Atbalsts metalurģijai – Aizliegums – Konkurences un tirdzniecības starp dalībvalstīm ietekmēšana – Neatbilstība

(EOTKL 4. panta c) apakšpunkts)

10. EOTK – Atbalsts metalurģijai – EOTKL 67. panta nepiemērošana – Komisijas prakse – Neatbilstība

(EOTKL 4. panta c) apakšpunkts un 67. pants; Vispārējais lēmums Nr. 2320/81)

11. EOTK – Atbalsts metalurģijai – Komisijas atauja saskaņā ar EOTKL 95. pantu – Pieļaujamība – Komisijas diskrecionārā vara – Tiesas kontrole – Robežas

(EOTKL 4. panta c) apakšpunkts)

12. EOTK – Atbalsts metalurģijai – Aizliegums – Prettiesiski piešķirts atbalsts – Normas, kas nosaka noilgumu Komisijai savas kompetences izpildei, neesamība – Tiesiskās drošības principa ieviešana

(EOTKL 4. panta c) apakšpunkts)

13. Kopienas tiesības – Principi – Tiesiskās paņēvības aizsardzība – Tiesiskā drošība – Atšķirīgi piesaukšanas aspekti – Sekas – Prettiesiska atbalsta metalurģijai, kas piešķirts, pārkāpjot paziņošanas pienākumu, saņemšana iespējama piesaukt tiesiskās drošības principu, lai apstrīdētu lēmumu, kurā pieprasīta atmaksa, neatkarīgi no tiesiskās paņēvības rašanās neesamības

14. EOTK – Atbalsts metalurģijai – Administratīvā procedūra – Divdomīga situācija, kas radusies Komisijas bezdarbības rezultātā un Otrā un Trešā kodeksa par atbalstu metalurģijai attiecīgo normu neesamības dēļ – Pienākums izvērtēt šo situāciju pirms uzdot atgūt jau pārskaitīto atbalstu

(Vispārējais lēmums Nr. 1018/85 un Nr. 3484/85)

1. Kopienas Tiesas sniegtie precīzumi par EK līguma paredzētajiem jādziņiem valsts atbalsta jomā skar EOTK līguma attiecīgo noteikumu piemērošanu, ciktāl tie nav nesaderīgi EKL. Līdz ar to ir pamatota atsauce uz judikatūru par valsts atbalstu EK līguma kontekstā, lai izvērtētu tādus lēmumus tiesiskumu, kuri attiecas uz EOTKL paredzēto atbalstu.

(sal. ar 28. punktu)

2. Valsts pasākuma patība vai selektīvs raksturs veido valsts atbalsta jādziņa raksturogu pazīmi gan EK līguma ietvaros, gan arī EOTK līguma ietvaros, neņemot vērā to, ka šis kritērijs nav skaidri atrunāts EOTKL 4. panta c) apakšpunktā. Tāpēc ir jāpārbauda, vai minētais pasākums veido priekšrocības tikai konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētiem darbības sektoriem.

(sal. ar 29. punktu)

3. EK līguma definītajam valsts atbalsta jēdzienam ir tiesisks raksturs un tas ir jāinterpretē, balstoties uz objektīviem kritērijiem. Šā iemesla dēļ Kopienas Tiesai ir jāveic vispusīga kontrole pār to, vai pasākums ietilpst EKL 87. panta 1. punkta piemērošanas jomā, principā un ņemot vērā gan tai iesniegtus konkrētus prasības elementus, gan Komisijas veikto vērtējumu tehnisko un sarežģīto raksturu.

Tas pats attiecas arī uz jautājumu, vai pasākums ietilpst EOTKL 4. panta c) apakšpunkta piemērošanas jomā, jo šāda Tiesas kontrole nav nesaderīga ar EOTK līgumu.

(sal. ar 30.–31. punktu)

4. Principā nodokļu pasākums, ko var kvalificēt kā valsts atbalstu, atšķiras no vispārēja nodokļu pasākuma, jo tam ir juridiski vai faktiski ierobežots raksturs attiecībā uz saņēmēju skaitu. Šajā sakarā nav svarīgi, ka šā pasākuma selektīvais raksturs izriet, piemēram, no sektora kritērija vai eogrāfiskās atrašanās vietas kritērija, proti, vienas konkrētas daļēbvalsts teritorijas dēļ. Turpretim, lai pasākumu varētu kvalificēt kā valsts atbalstu, ir svarīgi, ka uzņēmumi, kuri ir ieguvuši no šā pasākuma, juridiski vai faktiski pieder minētā pasākuma piemērošanas kritērija noteiktai kategorijai.

(sal. ar 38. punktu)

5. No tā, ka valsts atbalsta piešķiršana ir EOTKL 4. panta c) apakšpunkta priekšmets, izriet, ka attiecībā uz šo jautājumu EK līguma noteikumi nav piemērojami jomā, uz ko attiecas EOTKL.

Tādējādi, EOTK līguma neesot EKL 87. panta 2. punkta c) apakšpunkta noteikumiem identisku vai ekvivalentu noteikumu, noteiktu Vācijas sadalīšanas iespaidoto Vācijas Federatīvās Republikas reģionu tautsaimniecībā m piešķirt atbalsta atbilstības atzīšana EK līguma ietvaros neskar ne EOTKL 4. panta c) apakšpunkta piemērošanas jomu, ne arī šajā noteikumā ietverto valsts atbalsta jēdzienu.

(sal. ar 63.–64. punktu)

6. EOTKL 4. panta c) apakšpunktā paredzētajai valsts atbalstu atcelšanai un aizliegumam ir vispārīgs un absolūts raksturs un to nevar atcelt ar aptuvenu un neskaidri formulētu kompensācijas kārtību. Valsts pasākumu kompensājošā rakstura analīzes veikšana ietilpst Komisijas pilnvarās izvērtēt, vai prasītā izņēmuma nosacījumi ir izpildīti.

Tāpēc vienkāršu atsauci uz EKL 87. panta 2. punkta c) apakšpunktā paredzēto izņēmumu – proti, noteiktu Vācijas sadalīšanas iespaidoto Vācijas Federatīvās Republikas reģionu tautsaimniecībā m piešķirt atbalsta atbilstības atzīšanu, kuru nepiemēro attiecībā uz EOTK līgumu un kuram šajā līgumā nav līdzīga noteikuma – nevar uzskatīt par pierādījumu EOTK līguma paredzētajai cīlošakarībai starp uzņēmumiem sniegto priekšrocību un iespējamām saimnieciskām grūtībām, no kurām cietuši uzņēmumi, kas atrodas reģionos, ko skārusi Vācijas sadalīšana.

(sal. ar 72., 74.–75. punktu)

7. EOTK līguma ietvaros, lai identificētu valsts atbalstu, ir jānosaka, vai dotais tiesiskais kārtības ietvaros valsts pasākums pēc sava rakstura ir tāds, kas atbalsta konkrētus uzņēmumus vai konkrētu preču ražošanu salīdzinājumā ar citiem uzņēmumiem, kuri saistībā ar šīs kārtības nosprausto mērķi atrodas līdzīgā faktiskā un tiesiskā situācijā.

Līdz ar to, lai noteiktu, vai kāds pasākums rada priekšrocību, ir obligāti jānosaka atsauces punkts

dot? tiesisk? regul?juma ietvaros, ar kuru š? pas?kuma rad?to situ?ciju b?s iesp?jams sal?dzin?t. T?d?j?di, lai noteiktu, kas veido "norm?lo" nodok?u nastu, piem?rojamo nodok?u pas?kumu sal?dzinoš? anal?ze nav j?veic vis?s dal?bvalst?s, bet tikai daž?s no t?m, neskarot noteikumu par valsts atbalsta kontroli b?t?bu. T? k? dal?bvalstu nodok?u noteikumi nav saska?oti Kopienu l?men?, šis izv?rt?jums p?rv?ršas par daž?du faktisko un tiesisko situ?ciju sal?dzin?jumu, kam par pamatu ir atš?ir?gi dal?bvalstu regul?jumi.

(sal. ar 79.–81. punktu)

8. Kaut ar? valsts atbalsta j?dziens ietver ne tikai pozit?vu finanšu pal?dz?bu, kas ir subs?dijas k? t?das, bet ar? pal?dz?bu, kas daž?d? form? atvieglo nastu, kas parasti gulstas uz uz??muma budžetu un kuras, pat ja t?s nav subs?dijas š? v?rda šaur?kaj? noz?m?, ir t?das pašas p?c rakstura un t?m piem?t t?da pati iedarb?ba, judikat?ras uzdevums nav noteikt hierarhiju starp to, kas veido subs?diju š? v?rda šaur?kaj? noz?m?, no vienas puses, un citiem subs?dijai l?dz?giem pas?kumiem, no otras puses, bet noteikt, kas ir valsts atbalsts EOTKL 4. panta c) apakšpunkta noz?m?. No š?s defin?cijas izriet, ka tad, kad ir pier?d?ts, ka valsts pal?dz?ba veido t?s nastas atvieglošanu, kura parasti gulstas uz uz??muma budžetu, šis pas?kums ir kvalific?jams k? valsts atbalsts un, pamatojoties uz šo pašu kvalifik?ciju, tam ir t?di pati iedarb?ba k? subs?dijai š? v?rda šaur?kaj? noz?m?.

Komisijai nav pien?kuma sniegt papildu pier?d?jumu tam, ka nastas, kas norm?los apst?k?os uz??mumam b?tu j?nes, atvieglošanai ir t?di pati iedarb?ba k? subs?dij?m š? v?rda šaur?kaj? noz?m?.

(sal. ar 83.–84., 89. punktu)

9. EOTKL 4. panta c) apakšpunkta ietvaros valsts atbalsts nav sader?gs ar kop?jo tirgu, nepast?vot nepieciešam?bai pier?d?t vai p?t?t, vai konkurence ir apdraud?ta un vai var rasties apst?k?i, kas var?tu to apdraud?t. Atbalsta pas?kumam nav oblig?ti j?iespaido tirdzniec?ba starp dal?bvalst?m vai konkurence, lai uz to attiecin?tu š? panta noteikumus.

(sal. ar 90.–91. punktu)

10. EOTKL 4. panta c) apakšpunkta, kas aizliedz valsts pieš?irtas subs?dijas un atbalstus neatkar?gi no to formas, m?r?is ir atcelt un aizliegt dal?bvalstu pal?dz?bu taj?s jom?s, ko EOTK l?gums pak?auj Kopienas kompetencei. Tas nenos?ir ne individu?lu atbalstu no atbalsta sh?m?m, nedz ar? ?pašu atbalstu no visp?r?ja atbalsta sh?m?m og?u un t?rauda nozar?, un taj? paredz?tais valsts atbalsta aizliegums ir stingri formul?ts.

Kas attiecas uz EOTKL 67. pantu, t? m?r?is ir nov?rst draudus konkurencei, ko m?dz izrais?t dal?bvalstis, ?stenojot savu varu un tas tikai uzskaita aizsargpas?kumus, ko Kopiena var pie?emt pret dal?bvalsts r?c?bu, kas iev?rojami iespaido konkurences apst?k?us og?u un t?rauda r?pniec?b?, bet kas neiespaido šo r?pniec?bu nekav?joties un tieši. EOTKL 4. panta c) apakšpunkts un 67. pants attiecas uz div?m daž?d?m jom?m, un otr? neietilpst valsts atbalsta jom?.

Apst?klis, ka l?dz Otr? kodeksa par atbalstu metalur?ijai pie?emšanai ar L?mumu Nr. 2320/81 Komisija uzskat?ja, ka EOTKL 4. panta c) apakšpunkts bija j?piem?ro tikai attiec?b? uz ?pašu atbalstu uz??mumiem, kas darbojas metalur?ijas nozar?, tas ir, uz atbalstu, kuru ieguva ?paši vai galvenok?rt šie uz??mumi, laik?, kad visp?r?j? un re?ion?l? atbalsta sh?mu piem?rošana metalur?ij? tika pak?auta Komisijas kontrolei, pamatojoties gan uz EOTKL 67. pantu, gan uz EKL 87. un EKL 88. pantu, nevar apšaub?t šo interpret?ciju.

(sal. ar 107.–112., 115. punktu)

11. EOTKL 4. panta c) apakšpunkts neliedz Komisijai atļaut valsts atbalstu metalurģijai, pamatojoties gan uz kategorijām, ko speciāli paredz koda no kodeksa par atbalstu metalurģijai secīgajām redakcijām, gan balstoties tieši uz EOTKL 95. panta pirmo un otro daļu attiecībā uz valsts atbalstu, kas neietilpst šajās kategorijās.

Līdzko tū izmanto pādojo minēto iespēju, Komisijai ir diskrecionāra vara noteikt, vai Līgumā paredzēto mērķu īstenošanai ir nepieciešams atbalsts.

Līdz ar to šajā jomā tiesiskuma kontrole ir jāattiecina tikai uz to, vai Komisija nav pārsniegusi savas diskrecionārās varas robežas, acīmredzami kļūdoties faktu vērtējumā vai nepareizi izmantojot savas pilnvaras, vai pārķīpnot procesuālos noteikumus.

Lai noteiktu, vai Komisija ir pieņēmusi acīmredzamu kļūdu faktu vērtējumā, kas varētu attaisnot tās lēmuma atcelšanu, ir jāsniedz pietiekami pierādījumi, lai apstrēdātu minētā lēmuma ietvaros veiktā faktu vērtējuma ticamību.

(sal. ar 131., 136.–138. punktu)

12. Noilguma termiņam ir jābūt iepriekš nostiprinātam, lai tas pildītu savu funkciju. Šis termiņš un tā piemērošanas noteikumu apstiprināšana ietilpst Kopienu likumdevēja kompetencē. Tomēr likumdevējs nav nostiprinājis šādu noilguma termiņu atbilstoši EOTK Līgumam pieširtā valsts atbalsta kontroles jomā.

Tomēr tiesiskās drošības principa tā daļēdās izpausmēs galvenais mērķis ir garantēt paredzamus apstākļus un tiesiskās attiecības, ko regulē Kopienu tiesības, un tas jāņem vērā, līdzko tiek pārbaudīts tiesiskums Komisijas lēmumam, kas pieprasa metalurģijas uzņēmumam atmaksāt prettiesiski pieširtu valsts atbalstu.

(sal. ar 159.–161. punktu)

13. Iespēja atsaukties uz tiesiskās drošības principu nav atkarīga no nosacījumiem, kas ļauj atsaukties uz tiesisko pāvību uz valsts atbalsta likumību.

Tādē metalurģijas uzņēmums, kas ir saņēmis valsts atbalstu, par kuru nav paziņots Komisijai, var atsaukties uz tiesisko drošību, lai apstrēdātu Komisijas lēmumu, kas pieprasa atmaksāšanu, kaut arī atbalsta saņēmējs, izēmot pašus apstākļus, nevar tiesiski pāauties uz tā likumību, ja šis atbalsts tika pieširts, neievērojot noteikumus par valsts atbalsta iepriekšējās kontroles procedūru.

(sal. ar 165.–166. punktu)

14. Metalurģijas uzņēmums, kas ir saņēmis prettiesisku atbalstu, pamatoti balstās uz tiesiskās drošības principu, lai apstrēdātu Komisijas lēmumu, kas pieprasa tā atmaksāšanu, ja laikā, kad tas saņēma minēto atbalstu, Komisijas rēģbas dē pastvēja nenoteiktība un neskaidrība par attiecīgā atbalsta veida juridisko režīmu, kā arī Komisijas ilgstošā klusēšana šajā jautājumā, tomēr zinot par atbalsta izmaksāšanu un tādējādi pārķīpnot savu rēģbas pienākumu, ir novedusi pie divdomīgās situācijas, ko tai bija jāizskaidro, pirms tā varēja sēkt rēģoties, lai liktu atmaksāt pārskaitēto atbalstu.

(sal. ar 174., 180., 182. punktu)

PIRMŠS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā)

2004. gada 1. jūlijā (*)

Valsts atbalsts – EOTKL 4. panta c) apakšpunkts un EOTKL 67. un 95. pants – Finansiālā palīdzība Salzgitter uzņēmumam – Robeža ar bijušo Vācijas Demokrātisko Republiku un bijušo Čehoslovākijas Republiku – Nepazītots atbalsts – Sestais kodekss par atbalstu metalurģijai – Tiesiskā drošība

Lieta T-308/00

Salzgitter AG, Zalcgitera [*Salzgitter*] (Vācija), ko pārstāv J. Zēdemunds [*J. Sedemund*] un T. Libigs [*T. Lübbig*], advokāti, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītāja,

ko atbalsta

Vācijas Federatīvā Republika, ko pārstāv V. D. Plesings [*W.-D. Plessing*], pārstāvis, kam palīdz K. Šrēters [*K. Schroeter*], advokāts,

persona, kas iestājusies lietā,

pret

Eiropas Kopienų Komisiju, ko pārstāv K. D. Borhards [*K.-D. Borchardt*] un V. Kreišics [*V. Kreuschitz*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja,

par prasību atcelt Komisijas 2000. gada 28. jūnija Lēmumu Nr. 2000/797/EOTK par valsts atbalstu, ko Vācija piešķirusi *Salzgitter AG*, *Preussag Stahl AG* un grupas meitas uzņēmumiem, kuri darbojas metalurģijas nozarē un tagad apvienoti ar nosaukumu *Salzgitter AG – Stahl und Technologie (SAG)* (OV L 323, 5. lpp.).

EIROPAS KOPIENU PIRMŠS INSTANCES TIESA (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja V. Tīli [*V. Tiili*], tiesneši J. Pirungs [*J. Pirrung*], P. Mengoci [*P. Mengozzi*], A. V. H. Meijs [*A. W. H. Meij*], M. Vilars [*M. Vilaras*],

sekretārs I. Natsins [*I. Natsinas*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2003. gada 16. oktobrī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas

1 EOTKL 4. pants paredz:

“Turpmāk norādītais ir aizliegts kā nesaderīgs ar ogū un tērauda kopējo tirgu Kopienas robežās saskaņā ar šo Līgumu:

[..]

c) valstu piešķirtas subsīdijas vai atbalsts vai valstu uzlikti paši maksājumi neatkarīgi no formas.” [Neoficiāls tulkojums]

2 EOTKL 67. pants nosaka:

“1. Ieinteresētā valdība ziņo Komisijai par visām dalībvalsts darbībām, kas var radīt konkurences izkropojumus ogū un tērauda rūpniecībā.

2. Ja šāda darbība, tai būtiski paplašinoties, izēmot ražošanas svrstības un ražošanas izmaksu starpību, var izraisīt nopietnu nestabilitāti, Komisija, apspriedusies ar Konsultatīvo komiteju un Padomi, var veikt šādus pasākumus:

– ja šā valsts darbība negatīvi iespaido ogū un tērauda uzņēmumus, kas ir šīs valsts jurisdikcijā, Komisija var atļaut tiem piešķirt atbalstu; šā atbalsta apmērs, nosacījumi un ilgums ir nosakāms, vienojoties ar Komisiju [..];

– ja šā valsts darbība negatīvi iespaido ogū un tērauda uzņēmumus, kas ir citu valstu jurisdikcijā, Komisija nosūta ieteikumus šīs negatīvās ietekmes novēršanai, iesakot tādus pasākumus, ko tā uzskata par vispiemērotākajiem šīs valsts ekonomiskai stabilitātei.

[..]” [Neoficiāls tulkojums]

3 EOTKL 95. panta pirmā un otrā daļa paredz:

“Šajā Līgumā neparedzētos gadījumos, kad Komisijas lēmums vai ieteikumi ir vajadzīgi, lai nodrošinātu kādu no 2., 3. un 4. pantā nospraustajiem Kopienas mērķiem ogū un tērauda kopējā tirgus darbībā, un saskaņā ar 5. panta noteikumiem Komisija, saņemusi Padomes piekrišanu, šo lēmumu vai ieteikumu pieņem vienprātīgi un apspriedusies ar Konsultatīvo komiteju.

Tas pats lēmums vai ieteikums, ko pieņem, ievērojot tādā pašā kārtībā, nosaka iespējamus piemērojamus sodus.” [Neoficiāls tulkojums]

4 Lai apmierinātu metalurģijas nozares pārstrukturēšanas vajadzības, Komisija balstījās uz EOTKL 95. panta noteikumiem, lai no 80-to gadu sākuma izveidotu tādā Kopienas shēmā, kas ļāvu piešķirt valsts atbalstu metalurģijas nozarē tikai stingri noteiktos gadījumos. Šā shēma tika vērīga pielāgota, ņemot vērā saimnieciskās grūtības, ar kurām saskārs metalurģija. Šajā sakarā vērīga pieņemtos lēmumus parasti apzīmēja kā “kodeksus par atbalstu metalurģijai”.

5 1996. gada 18. decembrī Komisija pieņēma Lēmumu Nr. 2496/96/EOTKL, ar ko nodibina Kopienas noteikumus metalurģijas nozares atbalstam (OV L 338, 42. lpp.), ar kuru izveido Sesto kodeksu par atbalstu metalurģijai. Šo Lēmumu piemēroja no 1997. gada 1. janvāra līdz 2002. gada 22. jūlijam.

Pravas priekšvēsture

6 *Salzgitter AG – Stahl und Technologie* (turpmāk tekstā – “prasītāja”) ir grupa, kas darbojas metalurģijas nozarē un kas apvieno *Preussag Stahl AG* un citus šajā nozarē strādājošus uzņēmumus.

7 1971. gada 5. augustā Vācijā tika pieņemts un apstiprināts *Zonenrandförderungsgesetz* (likums, kura mērķis ir sniegt ieguldījumu tās zonas attīstībai, kas robežojas ar bijušo Vācijas Demokrātisko Republiku un bijušo Čehoslovākijas Republiku; turpmāk tekstā – “ZRFG”). Pēc likuma noteikumu izvērtēšanas EK Līguma 92. panta (jaunajā redakcijā – EK L 87. pants) un EK Līguma 93. panta (jaunajā redakcijā – EK L 88. pants) kontekstā Komisija atbalstīja šo likumu, ieskaitot arī to vāļkos grozījumus. Attiecībā uz pēdējiem ZRFG grozījumiem Komisija atzina, ka tie veido valsts atbalstu, kas ir saderīgs ar EK Līgumu (OV 1993, C 3, 3. lpp.). ZRFG izbeidza savu darbību 1995. gadā.

8 Kopš tā pirmskumiem ZRFG 2. pants paredzēja nodokļu atlaides speciālo amortizācijas atskaitījumu (*Sonderabschreibungen*) un ar nodokli neapliekamo uzkrājumu (*steuerfreie Rücklagen*) veidā attiecībā uz ieguldījumiem visos uzņēmumu nodibinājumos, kas atrodas pierobežas zonā ar bijušo Vācijas Demokrātisko Republiku un bijušo Čehoslovākijas Republiku (turpmāk tekstā – “Zonenrandgebiet”). Speciālo amortizācijas atskaitījumu būtībā bija tāda, ka pirmajos gados, kad tika veikti ieguldījumi uzņēmumā, kē subsidētus ieguldījumus sabiedrības bilancē varēja ierakstīt lielāku amortizācijas atskaitījumu summu, nekā to paredz vispārīgās tiesību normas. Tas nozīmēja, ka uzņēmuma ar nodokli apliekamā summa bija mazāka un līdz ar to pirmajos gados pēc ieguldījumu veikšanas tam bija vairāk likvīdu līdzekļu, tādējādi nodrošinot uzņēmumam naudas līdzekļu ietaupījumus. Līdzīgu priekšrocību uzņēmums baudīja, pateicoties ar nodokli neapliekamiem uzkrājumiem. Tomēr speciālos amortizācijas atskaitījumus un ar nodokli neapliekamos uzkrājumus nevarēja piemērot vienlaicīgi.

9 Ar 1999. gada 3. marta vāstuli Komisija – pēc tam, kad *Salzgitter AG* grupas sabiedrības *Preussag Stahl AG* ikgadējās atskaites bija atklājušas, ka laika periodā no 1986. gada līdz 1995. gadam tai vairākkārt tika sniegts valsts atbalsts, pamatojoties uz ZRFG 3. pantu – informēja Vācijas Federatīvo Republiku par savu lēmumu uzsākt procedūru, ko paredz Sestā kodeksa par atbalstu metalurģijai 6. panta 5. punkts, attiecībā uz Vācijas piešķirto atbalstu *Preussag Stahl AG* un citiem *Salzgitter AG* grupas meitas uzņēmumiem, kas darbojas metalurģijas nozarē. Ar šo lēmumu, kas 1999. gada 24. aprīlī tika publicēts “Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī” (OV C 113, 9. lpp.), Komisija aicināja ieinteresētās personas sniegt savus apsvērumus minētā atbalsta sakarā.

10 Ar 1999. gada 10. maija vāstuli administratīvās procedūras ietvaros Komisija saņēma Vācijas iestāžu komentārus, kē arī vienīgās ieinteresētās iesaistītās personas – *UK Steel Association* – apsvērumus, ko Komisija pārsūtīja Vācijas Federatīvajai Republikai.

11 2000. gada 28. jūnijā Komisija pieņēma Lēmumu Nr. 2000/797/EOTKL par valsts atbalstu, ko Vācijā piešķirusi *Salzgitter AG*, *Preussag Stahl AG* un grupas meitas uzņēmumiem, kas darbojas metalurģijas nozarē un tagad apvienoti ar nosaukumu *Salzgitter AG – Stahl und Technologie* (SAG) (OV L 323, 5. lpp., turpmāk tekstā – “Apstrādātāis lēmums”). Saskaņā ar šo lēmumu, speciālie amortizācijas atskaitījumi un ar nodokli neapliekamie uzkrājumi, ko paredz ZRFG 3. pants un kurus prasītāja izmantoja, pamatojoties uz nodokļu bāzi, attiecīgi 484 miljoni un 367 miljoni Vācijas marķu apmērā, ir uzskatāmi par valsts atbalstu, kas nav saderīgs ar kopējo tirgu. Saskaņā ar Apstrādātā lēmuma 2. un 3. pantu, Komisija piesprieda Vācijas Federatīvajai Republikai atgūt šo atbalstu no atbalsta saņēmējas, kē arī līdz ziņot par konkrētiem pasākumiem atbalsta atgāšanai.

Process un lietas dalībnieku prasījumi

12 Ar prasības pieteikumu, ko Pirmās instances tiesas kanceleja saņēma 2000. gada 21. septembrī, prasītāja cēla šo prasību.

13 Pēc prasītājas prasības pieteikuma norādītā līguma ar 2000. gada 13. novembra vāstuli Pirmās instances tiesa aicināja atbildētāju izpildīt tos pienākumus, ko tai uzliek Tiesas protokola par EOTK Statūtiem 23. pants. 2001. gada 3. janvārī atbildētāja iesniedza kancelejai administratīvus lietas materiālus, kopā 27 dokumentus; nevienam no šiem dokumentiem nebija konfidencialitātes rakstura. Ar 2001. gada 11. janvārī vāstuli Tiesas sekretārs informēja prasītāju, ka tā var iepazīties ar kancelejas iesniegtajiem administratīvajiem lietas materiāliem.

14 2001. gada 30. janvārī Vācijas Federatīvā Republika iesniedza pieteikumu par iestāšanās šajā lietā prasītājas prasījumu atbalstam.

15 Tā kā puses neiebilda pret Vācijas Federatīvās Republikas pieteikumu par iestāšanās lietā, ar 2001. gada 29. marta Pirmās instances tiesas ceturtās paplašinātās sastāvā palātas priekšsēdētāja rīkojumu tā varēja iestāties lietā.

16 Rakstveida process tika pabeigts 2001. gada 3. septembrī, kad prasītāja un atbildētāja iesniedza savus apsvērumus par Vācijas Federatīvās Republikas iestāšanās rakstu.

17 Pamatojoties uz tiesneša referenta ziņojumu, Pirmās instances tiesa (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā), no vienas puses, nolēma uzskatīt mutvārdu procesu un, no otras puses, procesa organizatorisko pasākumu ietvaros aicināja puses iesniegt konkrētus dokumentus un atbildēt uz konkrētiem jautājumiem pirms tiesas sēdes. Tas tika izpildīts paredzētajā termiņā.

18 Pušu mutvārdu paskaidrojumi un atbildes uz Pirmās instances tiesas jautājumiem tika uzklauti 2003. gada 16. oktobra tiesas sēdē.

19 Prasītājas un Vācijas Federatīvās Republikas, kas to atbalsta, prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt Apstrīdēto lēmumu;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

20 Atbildētājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- noraidīt prasību kā nepamatotu;
- piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

21 Savu prasījumu par atcelšanu atbalstam prasītāja izvirza astoņus pamatus. Pirmais pamats izriet no tā, ka Komisija izdarījusi vairākus nepareizus secinājumus saistībā ar valsts atbalsta jēdzienu; otrais pamats ir balstīts uz EOTKL 4. panta c) apakšpunkta un EOTKL 67. panta kārdainu interpretāciju; trešajā pamatā ir minēts, ka nepareizi tika piemērots EOTKL 95. pants; atbilstoši ceturtajam pamatam, noteiktu ar ieguldījumiem EOTKL piemērošanas jomā saistīto pasākumu kvalifikācija ir kārdaina; atbilstoši piektajam pamatam, Komisija nepareizi novērtējusi konkrētus ar ieguldījumiem saistītus projektus, kas vārsti uz vides aizsardzību; atbilstoši sestajam pamatam, tika nepareizi definēti noteicošie diskonta likme; atbilstoši septītajam

pamatam, tika pārskatīts tiesiskais drošības princips un, visbeidzot, atbilstoši astotajam pamatam, netika izpildīts pienākums sniegt pamatojumu.

Par pirmo pamatu – to, ka Komisija izdarījusi vairākus nepareizus secinājumus saistībā ar valsts atbalsta jēdzienu

22 Formulējot pirmo pamatu, prasītāja apgalvo, ka Komisija nepareizi kvalificējusi ZRFG 3. pantā paredzētos speciālos amortizācijas atskaitījumus un ar nodokli neapliekamos uzkrājumus kā valsts atbalstu EOTK līguma nozīmē. Šim pamatam ir jāetras daļas, proti, ZRFG 3. pantā paredzēto pasākumu vispārīgais raksturs, šo pasākumu iespējamais kompensējošais raksturs, iespējamā nepieciešamība izvērtēt Kopienu dalībvalstu nodokļu likumdošanu, lai noteiktu, kas veido “normālu” nodokļu nastu, un, visbeidzot, iespējamais Komisijas pienākums pierādīt, kā ZRFG 3. pantā paredzētie pasākumi iespaido konkurenci.

Par pirmo daļu, kas attiecas uz ZRFG 3. panta nodokļu noteikumu nepareizu kvalifikāciju, saskaņā ar kuru tie veido vispārīgus nodokļu noteikumus

– Lietas dalībnieku argumenti

23 Prasītāja norāda, ka ZRFG nodokļu noteikumi ir vispārīgi noteikumi, ko piemēro visiem Kopienas uzņēmumiem, kuriem ir nodibinājumi Vācijas Federatīvās Republikas apvidos, kas robežojas ar bijušo Vācijas Demokrātisko Republiku un bijušo Čehoslovāķijas Republiku. Šādos apstākļos prasītāja apgalvo, ka ZRFG 3. pantā paredzētie nodokļu pasākumi nav kvalificējami kā valsts atbalsts.

24 Persona, kas iestājusies lietā, pārcēlās pievienojas šim viedoklim.

25 Atbildētāja norāda, pirmkārt, ka iepriekšējo Komisijas lēmumu par ZRFG galīgais raksturs jau bija šķīris tāda lēmuma pieņemšanai, kas nekvalificēja ZRFG 3. pantā paredzētos pasākumus kā valsts atbalstu, jo EOTKL 4. panta c) apakšpunktā un EKL 87. pantā ietvertie valsts atbalsta jēdzieni ir neapstrīdami identiski, pat ja to normas ir pilnīgi atšķirīgas.

26 Atbildētāja turpinot precīzi, ka ZRFG 3. pantā paredzētajiem nodokļu atvieglojumiem piemēro reģionālo patēriņu. Pat ja visi uzņēmumi var būt ieguvēji no šājiem noteikumiem paredzētajiem pasākumiem, šie pasākumi sniedz konkurences priekšrocības tikai saistībā ar tiem ieguldījumiem, kas veikti atbalstātajos reģionos, nevis saistībā ar ieguldījumiem, kas veikti ārpus šā reģiona esošos uzņēmumos. Šie pasākumi tika apstiprināti, lai atbalstītu vienu pašu reģionu, un tādējādi tie ir uzskatāmi par valsts atbalstu.

– Pirmās instances tiesas vērtējums

27 Iesūmums ir jāatgādina, ka, saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, valsts atbalsta jēdziens ir vispārīgāks nekā subsīdijas jēdziens, jo ar to saprot ne tikai pozitīvu palīdzību, kas ir subsīdijas kā tādas, bet arī palīdzību, ar ko atvieglo nastu, kas parasti gulstas uz uzņēmuma budžetu, un, kaut gan tās nav subsīdijas šā vārda šaurākajā nozīmē, tās ir tādas pašas pārc rakstura, un tām piemēro tāda pati iedarbība (Tiesas 1961. gada 23. februāra spriedums lietā 30/59 *De Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg*/Augstā iestāde, *Recueil*, 1. lpp., 39. punkts; 1994. gada 15. marta spriedums lietā C-387/92 *Banco Exterior de España*, *Recueil*, 19877. lpp., 13. punkts; un 1998. gada 1. decembra spriedums lietā C-200/97 *Ecotrade*, *Recueil*, 197907. lpp., 34. punkts).

28 Turklāt Kopienas Tiesa ir precīzējusi EK līguma paredzētos jēdzienus par valsts atbalstu. Šie precizējumi skar EOTK līguma attiecīgo noteikumu piemērošanu, ciktāl tie nav nesaderīgi EKL.

Proti, ir pamatota atsauce uz judikat?ru par valsts atbalstu EK l?guma kontekst?, lai izv?rt?tu t?du l?mumu tiesiskumu, kuri attiecas uz EOTKL 4. panta c) apakšpunkt? paredz?to atbalstu. T? tas ir jo ?paši gad?jum?, kad judikat?r? tiek preciz?ts valsts atbalsta j?dziens (Pirm?s instances tiesas 1999. gada 21. janv?ra spriedums apvienotaj?s liet?s T?129/95, T?2/96 un T?97/96 *Neue Maxhütte Stahlwerke* un *Lech-Stahlwerke*/Komisija, *Recueil*, II?17. lpp., 100. punkts, un 2000. gada 29. j?nija spriedums liet? T?234/95 *DSG*/Komisija, *Recueil*, II?2603. lpp., 115. punkts).

29 Saska?? ar iedibin?to judikat?ru, valsts pas?kuma ?patn?ba vai selekt?vs raksturs veido valsts atbalsta j?dziena rakstur?gu paz?mi gan EK l?guma ietvaros (šaj? sakar? skat. Tiesas 1996. gada 26. septembra spriedumu liet? C?241/94 Francija/Komisija, *Recueil*, I?4551. lpp., 24. punkts, un 1999. gada 19. maija spriedumu liet? C?6/97 It?lija/Komisija, *Recueil*, I?2981. lpp., 17. punkts), gan ar? EOTK l?guma ietvaros (iepriekš 27. punkt? min?t? sprieduma *Ecotrade* 40. punkts), ne?emot v?r? to, ka šis krit?rijs nav skaidri atrun?ts EOTKL 4. panta c) apakšpunkt?. T?p?c ir j?p?rbauda, vai min?tais pas?kums veido priekšroc?bas tikai konkr?tiem uz??mumiem vai konkr?tiem darb?bas sektoriem (šaj? sakar? skat. iepriekš 27. punkt? min?t? sprieduma *Ecotrade* 40. un 41. punktu).

30 Visbeidzot ir j?uzsver, ka EK l?gum? defin?tajam valsts atbalsta j?dzienam ir tiesisks raksturs un tas ir j?interpret?, balstoties uz objekt?viem krit?rijiem. Š? iemesla d?? Kopien? Tiesai ir j?veic vispus?ga kontrole p?r to, vai pas?kums ietilpst EKL 87. panta 1. punkta piem?rošanas jom?, princip? un ?emot v?r? gan tai iesniegtus konkr?tus pr?vas elementus, gan Komisijas veikto v?rt?jumu tehnisko un sarežž?to raksturu (Tiesas 2000. gada 16. maija spriedums liet? C?83/98 P Francija/*Ladbroke Racing* un Komisija, *Recueil*, I?3271. lpp., 25. punkts; Pirm?s instances tiesas 2000. gada 12. decembra spriedums liet? T?296/97 *Alitalia*/Komisija, *Recueil*, II?3871. lpp., 95. punkts; un 2002. gada 17. oktobra spriedums liet? T?98/00 *Linde*/Komisija, *Recueil*, II?3961. lpp., 40. punkts).

31 Tas pats attiecas ar? uz jaut?jumu, vai pas?kums ietilpst EOTKL 4. panta c) apakšpunkta piem?rošanas jom?, jo š?da Tiesas kontrole nav nesader?ga ar EOTK l?gumu.

32 Šaj? konkr?taj? gad?jum? atbild?t?ja p?c b?t?bas p?rmet Komisijai, ka t? uzskat?jusi, ka *ZRFG* 3. panta noteikumiem par nodok?iem ir selekt?vs raksturs.

33 K? tas izriet no 29. punkt? min?t?s judikat?ras, ir j?p?rbauda, vai šeit apskat?mie pas?kumi pieš?ir priekšroc?bas konkr?tiem uz??mumiem vai konkr?tiem darb?bas sektoriem.

34 Ir j?nor?da, ka *ZRFG* 3. pants paredz – nodok?u maks?t?ji, kas veic ieguld?jumus r?pn?c?, kura atrodas *Zonenrandgebiet*, p?c piepras?juma un ?emot v?r? saimniecisk?s gr?t?bas, kam pamat? ir š? re?iona ?pašie apst?k?i, var pan?kt, ka ien?kumu aplikšanas ar nodokli kontekst? iz??muma k?rt? tiek ?emti v?r? atseviš?i faktori, kas var samazin?t ar nodokli apliekamo summu. *ZRFG* 3. pant? paredz?t?s dot?cijas speci?lajiem amortiz?cijas atskait?jumiem un ?pašajiem uzkr?jumiem attiecas gan uz kustamiem, gan uz nekustamiem ieguld?jumiem, kas veido da?u no uz??muma pamatl?dzek?iem. Speci?los amortiz?cijas atskait?jumus, kuru kopsumma sasniedz 50 % no mantas pašizmaksas, papildus likum? “Par ien?kuma nodokli” paredz?tajiem amortiz?cijas norakst?jumiem var ierakst?t taj? finanšu gad?, kad notikusi ieg?de vai ražošana, vai ?etros n?kamajos finanšu gados. Ar nodokli neapliekamos uzkr?jumus (l?dz 50 % no nekustamos pamatl?dzek?os ieskait?t?s mantas v?rt?bas) var izveidot v?l?kais divus gadus pirms tam, kad ieguld?jums ir pabeigts.

35 Neapstrīdami, ka ZRFG 3. pantu piemēro visiem darbības sektoriem, visu veidu ieguldījumiem neatkarīgi no tā, vai tie ir kustami vai nekustami ieguldījumi, un visiem uzņēmumiem neatkarīgi no šo uzņēmumu lieluma, darbības veida vai no to sēdekā atrašanās vietas.

36 Tomēr ir arī vispārīgāms – lai uz uzņēmumu attiektos ZRFG 3. pants paredzētie pasākumi, kategorisks (imperatīvs) nosacījums ir: uzņēmumam, kurā ir ieguldīts, ir jāatrodas *Zonenrandgebiet*. Turklāt netiek apstrīdēts, ka ZRFG 3. pants paredzētie nodokļu pasākumi prasītājam ir piemēroti saistībā ar diviem tās uzņēmumiem, kuri atrodas Penā [Peine] un Zalcgiterā [Salzgitter] (*Zonenrandgebiet*).

37 Lai uzskatītu, ka konkrēts pasākums attiecas uz skaidri noteiktu uzņēmumu kategoriju, pietiek konstatēt, ka federālajā likumā paredzētais nodokļu pasākums ir piemērojams tikai tad, ja ir izpildīts nosacījums par ģeogrāfisko atrašanās vietu, proti, ka ieguldījums veic konkrētajā dalībvalsts teritorijā daļēji, kā tas ir šajā gadījumā.

38 Principā nodokļu pasākums, ko var kvalificēt kā valsts atbalstu, atšķiras no vispārējā nodokļu pasākuma, jo tam ir juridiski vai faktiski ierobežots raksturs attiecībā uz saņēmēju skaitu. Šajā sakarā Pirmās instances tiesa uzskata – nav svarīgi, ka šis pasākuma selektīvais raksturs izriet, piemēram, no sektoriālā kritērija vai, kā tas ir šajā gadījumā, ģeogrāfiskās atrašanās vietas kritērija, proti, vienas konkrētas dalībvalsts teritorijas dēļ. Turpretim, lai pasākumu varētu kvalificēt kā valsts atbalstu, ir svarīgi, ka uzņēmumi, kuri ir ieguvuši no šis pasākuma, juridiski vai faktiski pieder minētā pasākuma piemērošanas kritērija noteiktai kategorijai (šajā sakarā skat. EBTA Tiesas 1999. gada 20. maija spriedumu lietā E-6/98 Norvēģija/EBTA Uzraudzības iestāde, *Report of EFTA Court*, 74. lpp., 37. punkts).

39 Šajā gadījumā ir jāatgādina, ka arī minēto nodokļu pasākumu mērķis ir sekmēt ieguldījumu tajos uzņēmumos, kuri atrodas ģeogrāfiski ierobežotā teritorijā Vācijā, proti, apvidos, kas robežojas ar bijušo Vācijas Federatīvo Republiku un bijušo Čehoslovāķijas Republiku. Šajā sakarā neprasītāja, ne persona, kas iestājusies lietā, neapstrīd faktu, ka ieguldījumi bija jāveic uzņēmumos, kuri atrodas ģeogrāfiski ierobežotā teritorijā Vācijā, lai iegūtu minētās nodokļu priekšrocības.

40 Ir skaidrs, ka Vācijā nodibināti uzņēmumi nevarēja saņemt dotācijas speciālajiem amortizācijas atskaitījumiem un ar nodokli neapliekamo uzkrājumu veidošanai, ko paredz ZRFG 3. pants, saistībā ar uzņēmumiem, kuri atrodas ārpus *Zonenrandgebiet*. Tas ir, šos pasākumus nevarēja piemērot bez atšķirības visiem valsts teritorijā esošiem uzņēmumiem.

41 Šo konstatējumu neskar fakts, ka ZRFG 3. pants paredzētie nodokļu pasākumi attiecas vienkārši uz “nodibinājumiem”, kas atrodas *Zonenrandgebiet*, nevis uz uzņēmumiem. Atēmt šiem pasākumiem to selektīvu raksturu, pamatojot, ka tie nav uzņēmumi, kuri tieši iegūst no šiem pasākumiem, bet šo uzņēmumu nodibinājumi, kas atrodas *Zonenrandgebiet*, nozīmētu neievērot Kopienas valsts atbalsta shēmu. Lai nu kā, šajā gadījumā prasītāja norādīja, ka tai pieder *Zonenrandgebiet* vienīgais aktīvi strādājošais metalurģijas uzņēmums.

42 Visbeidzot ir jāuzsver – prasītāja neapgalvo, ka diferenciācija, kam pamats ir minētā nodokļu pasākumi, atbilst tādās shēmās raksturam un struktūrai, kuras sastāda tā bija (skat., p.c analoģijas, Tiesas 1974. gada 2. jūlija spriedumu liet. 173/73 Itālija/Komisija, *Recueil*, 709. lpp., 33. punkts; 1997. gada 9. decembra spriedumu liet. C-353/95 P *Tiercé Ladbroke*/Komisija, *Recueil*, I-7007. lpp., 32.–37. punkts, un 2003. gada 13. februāra spriedumu liet. C-409/00 Spānija/Komisija, *Recueil*, I-1487. lpp., 52. punkts; Pirmās instances tiesas 1995. gada 18. septembra spriedumu liet. T-471/93 *Tiercé Ladbroke*/Komisija, *Recueil*, II-2537. lpp., 62. punkts).

43 Šādos apstākļos pirmā pamata pirmā daļa ir noraidāma.

Par otro daļu, kas attiecas uz ZRFG 3. pantā paredzēto nodokļu pasākumu iespējamo kompensājošo raksturu

– Lietas dalībnieku argumenti

44 Prasītāja apgalvo, ka ZRFG 3. pantā paredzētie nodokļu pasākumi nesniedza uzņēmumiem, kuri atbilda konkrētiem nosacījumiem, pašas finanšu priekšrocības, lai piemērotu speciālos amortizācijas atskaitījumus un ar nodokli neapliekamos uzkrājumus, bet vienkārši kompensāciju (vismaz daļēji) tām pašajām grūtībām, kas izriet no saimnieciskās darbības, ko veic reģionā, kurš Eiropas sadalīšanas rezultātā tika mēklēgi nodalīts no pārējās ekonomiskās teritorijas, kurai tas vienmēr ir piederējis. P.c prasītājas domām, ZRFG 3. panta nodokļu noteikumi neveidoja reģionā atbalsta pasākumus, kas kompensētu dabiskās reģiona grūtības. Šo noteikumu mērķis bija tikai kompensēt tās saimnieciskās grūtības, kas iestājas tādā politiskās daļas Vācijas pierobežas reģionu mēklēgas nodalīšanas rezultātā.

45 Šajā sakarā prasītāja norāda, ka no EKL 87. panta 2. punkta c) apakšpunkta noteikumiem – kas nosaka, ka ar kopējo tirgu ir saderīgs atbalsts, ko sniedz tautsaimniecībai dažos Vācijas Federatīvās Republikas reģionos, kurus iespaidojusi Vācijas sadalīšana – izriet, ka apstākļi reģionos, kuri robežojas ar bijušo Vācijas Demokrātisko Republiku, nebija “normāli”. Tas pierāda, ka pierobežu reģionu labā veiktie pasākumi nebija daļa no parastām reģionā atbalsta programmām, bet ka tās bija *sui generis* normas. Visbeidzot prasītāja uzsver – tas, kas ir pieļaujams saskaņā ar EK līgumu, ir pieļaujams arī saskaņā ar EOTK līgumu.

46 Persona, kas iestājusies lietā, norāda – EKL 87. pants nošķir zaudējumu kompensājošus pasākumus, ko paredz šā panta 2. punkta c) apakšpunkts, no parastā reģionā atbalsta, uz ko atsaucas šā panta 3. punkta a) un c) apakšpunkts, kur kompensājošie pasākumi un reģionālais atbalsts nav vērējami vienādi. Reģionālais atbalsts patnēba ir tā, ka uzņēmums, kas atrodas mazāk attāstītā reģionā, valsts atbalsta formā iegūst priekšrocības, salīdzinot ar parastiem ekonomiskiem apstākļiem un normāliem konkurences nosacījumiem. Turpretim, saskaņā ar personas, kas iestājusies lietā, apgalvojumu, EKL 87. panta 2. punkta c) apakšpunktā paredzētais atbalsta mērķis ir kompensēt zaudējumus, kas radušies konkrētajā uzņēmumā nevis dabisko ekonomisko apstākļu rezultātā, bet *force majeure* apstākļu dēļ, proti, Eiropas sadalīšanas dēļ. Zaudējumu kompensājošais atbalsts tikai palīdzēs tā saimējam sasniegt to līmeni, kādā tas atrastos, ja nebūtu šo zaudējumu izraisīto apstākļu.

47 Saskaņā ar personu, kas iestājusies lietā, fakts, ka minētā Vācijas pierobežas reģioni nav paredzēti EOTK līgumam, ir skaidrojams ar vēsturiskiem iemesliem: EOTK līgums tika noslēgts 1951. gada 18. aprīlī, tas ir, laikā, kad visi uzskatīja, ka Vācijas sadalīšana būs pagaidu parādība un ka jautājums tiks atrisināts ar vispārēju miera līgumu.

48 Persona, kas iestājusies lietā, papildus norāda – ciktāl ZRFG, it īpaši tā 3. pants, paredzēja vispārīgus pasākumus attiecībā uz metalurģijas nozari, EOTK līgums neiestājās pret EKL 87.

panta 2. punkta c) apakšpunkta papildu piemērošanu metalurģijas nozarei un pret to, ka metalurģijas uzņēmumi ir šādu vispārēju pasākumu ieguvēji. Tā kā Komisija EKL 87. panta 2. punkta c) apakšpunkta kontekstā izvērta ZRFG un tās vairokos pielikojumus, nonākot pie secinājuma, ka ZRFG noteikumi bija nepieciešami, lai kompensētu Vācijas sadalīšanas izraisītās saimnieciskās grūtības, Komisija atzina, ka pastāvja cēloņsakarība starp Vācijas sadalīšanu un ZRFG 3. pantā paredzēto kompensāciju pasākumu nepieciešamību. Pēc personas, kas iestājusies lietā, ieskatiem, saskaņā ar Komisijas veikto pārbaudi Vācija arī bez Komisijas ieteiktajām atļaujām varēja, pat uz tās pašas EK Līguma pamata, ieviest metalurģijas nozarē tādus pasākumus, kādus paredz ZRFG 3. pants. Šajā sakarā persona, kas iestājusies lietā, papildus norāda, ka Komisijai nav "apstiprināšanas pilnvaru" EKL 87. panta 2. punkta c) apakšpunkta piemērošanas jomā, kas nosaka tiesiskā izņēmuma sistēmu. Visbeidzot persona, kas iestājusies lietā, uzsver – Komisijai nebija tiesību uzskatīt, ka metalurģijas uzņēmumos speciālo amortizācijas atskaitījumu izmantošana saskaņā ar ZRFG 3. pantu bija pretrunīga ogū un tērda kopējā tirgus normā.

49 Atbildēja norāda, ka tādā selektīvā rakstura labvēlības pasākumu kā ZRFG 3. pantā paredzēto pasākumu piešķiršana arī veido valsts atbalstu, jo to mērķis ir kompensēt saimnieciskās grūtības. Pēc atbildētājas domām, atbalsts ir jāvērta tā seku kontekstā, nevis tā nosprausto mērķu kontekstā. ZRFG 3. pantu tādējādi nevar uzskatīt par vispārēju nodokļu pasākumu, kas neveido valsts atbalstu, vienkārši tāpēc, ka tā mērķis ir kompensēt reģionā saimnieciskās grūtības.

50 Turklāt atbildēja pilnīgi izslēdz iespēju pēc analoģijas piemērot EKL 87. panta 2. punkta c) apakšpunktu. EOTKL 4. panta c) apakšpunkts aizliedz valsts atļautas subsīdijas vai atbalstu neatkarīgi no to formas. Jebkura šā aizlieguma spēkā mēģināšana ir nepieļaujama. Atbildēja arī uzskata, ka šādu piemērošanu varētu attaisnot tikai roba esamība EOTK Līgumā, bet, kā apgalvo atbildēja, šāda roba nav. Pēc atbildētājas ieskatiem, bargā attieksmē, kas ir raksturīga šai nozarei, izskaidro, kāpēc EOTK Līgumā nav atsevišķa noteikuma par Vācijas pierobežu reģioniem, un tā arī liecina par to, ka ieteiktais labvēlības režīms neietilpa Līguma autoru nodomos. Jebkurā gadījumā atbildēja uzskata, ka EKL 87. panta 2. punkta c) apakšpunkts neliedz Komisijai diskrecionāro varu, jo tai ir jāpārbauda, vai atbalsts bija patiešām nepieciešams, lai kompensētu Vācijas sadalīšanas izraisītās saimnieciskās grūtības.

– Pirmās instances tiesas vērtējums

51 Pirmā pamata otrajā daļā prasītāja pēc būtības apgalvo, ka Komisija nav pierādījusi valsts atbalsta otrā elementa esamību, proti, minēto pasākumu veidotās priekšrocības.

52 Tādējādi ir jāizvērtē, vai ZRFG 3. pantā paredzētie nodokļu pasākumi sniedza prasītājai priekšrocību, kā Komisija to konstatējusi Apstrīdētajā lēmumā.

53 Saskaņā ar iepriekš 27. punktā minēto judikatūru, valsts atbalsta jēdziens ietver valsts palīdzību, kas dažādā formā atvieglo nastu, kura parasti gulstas uz uzņēmuma budžetu.

54 No ZRFG 3. panta izriet, ka Vācijas Federatīvā Republika atteicās piemērot Vācijas vispārējās nodokļu normas attiecībā uz dotācijām amortizācijas atskaitījumiem un ieguldījumu nekustamos īpašumos uzkrājumu izveidošanai nodibinājumos, kas atrodas *Zonenrandgebiet*.

55 Kā jau tika konstatēts 36. punktā, prasītājai ir bijuši piemēroti ZRFG 3. pantā paredzētie nodokļu pasākumi divos tās uzņēmumos, kuri atrodas Penā [Peine] un Zalcgiterā [Salzgitter] (*Zonenrandgebiet*).

56 Lasot ZRFG 3. pantu, šie pasākumi vismaz divējādi ziņā varēja atvieglot prasītāju nastu, kas nebūtu iespējams, ja tiktu piemērotas Vācijas vispārējās nodokļu tiesību normas.

57 Pirmkārt, pirmajos gados, kas sekoja tam finanšu gadam, kad tika veikti ieguldījumi, ar šo pasākumu palīdzību prasītāja varēja veikt papildu amortizācijas atskaitījumu, pārsniedzot amortizācijas norakstījumu. Šā dotācija tika atvilkta no bruto ienākumiem, tādējādi tā varēja nozīmīgi samazināt uzņēmuma apliekamos ienākumus par to pašu laika periodu. Kā Komisija konstatējusi Apstrādātā lēmuma 60. punktā, prasītāja varēja iegūt “naudas līdzekļu ietaupījumu”, kurus tā nevarētu iegūt, ja tās uzņēmumi neatrastos *Zonenrandgebiet*. Ir jāatzīmē, ka savos apsvērumos prasītāja atzina – tā ir ieguvusi naudas līdzekļu ietaupījumu, kam par pamatu bija ZRFG 3. pantā paredzētie pasākumi, kā Komisija to konstatējusi Apstrādātā lēmuma 100. punktā.

58 Otrkārt, no ZRFG 3. panta izriet, ka speciālos amortizācijas atskaitījumu varēja izmantot ne tikai tajā finanšu gadā, kad tika veikti ieguldījumi, bet arī pēcteciskajās finanšu gados. Šā iespēja ļāva uzņēmumam ar laiku samazināt savus ar nodokli apliekamos ienākumus. Kā precizēts Apstrādātā lēmuma 61. punktā, “šo nodokļa maksājumu atlikšanu [...] var kvalificēt kā aizdevumu ar nulles likmi atliktā nodokļa kopsummas apmērā un uz maksājumu atlikšanas laiku”. Neapņemot vērā faktu, ka nodoklis tik un tā bija jāmaksā maksājumu atlikšanas perioda beigās, tomēr atlikšanas perioda laikā uzņēmums varēja iegūt ietaupījumu, kas ir viensds ar starpību starp faktisko nodokļa kopsummas lielumu maksājumu atlikšanas perioda beigās ar procentiem un to nodokļa kopsummu, kura varētu būt, ja šādas maksājumu atlikšanas nebūtu.

59 Tātad ZRFG 3. pantā paredzētie nodokļu pasākumi veidoja nodokļu maksājumu atlikšanu, kas atviegloja prasītāju nastu, ko normālos apstākļos būtu jānes tās budžetam.

60 Šo slēdzienu nemaina prasītāju un personas, kas iestājusies lietā, argumenti, saskaņā ar kuriem, no vienas puses, ZRFG 3. pantā paredzēto nodokļu pasākumu mērķis nebija kompensēt saimnieciskās grūtības, ko izraisīja *Zonenrandgebiet* reģionu politiska rakstura mēģinājuma izolācija, un, no otras puses, ka EKL 87. panta 2. punkta c) apakšpunkts pierāda, ka Vācijas skarto pierobežas reģionu apstākļi nebija normāli.

61 Pirmkārt, kā norāda prasītāja un persona, kas iestājusies lietā, fakts, ka EKL 87. panta 2. punkta c) apakšpunkts atzīst tādā atbalsta saderību, “ko sniedz tautsaimniecībai dažos Vācijas Federatīvās Republikas reģionos, kurus iespaidojusi Vācijas sadalīšana, ciktāl šāds atbalsts ir vajadzīgs, lai kompensētu šīs sadalīšanas radītās saimnieciskās grūtības”, neietekmē valsts atbalsta pasākuma vērtējumu EOTK līguma nozīmē.

62 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka, saskaņā ar EKL 305. panta 1. punktu, EK līguma noteikumi neietekmē EOTK līgumu, jo paši attiecībā uz dalībvalstu tiesībām un pienākumiem, šīs Kopienas iestāžu pilnvarām un šajā līgumā ietvertajiem noteikumiem par ogu un tērauda kopējā tirgus darbību. EOTK līgums saglāba savu piemērošanas jomu (Pirmās instances tiesas 1999. gada 25. marta spriedums lietā T-37/97 *Forges de Clabecq*/Komisija, *Recueil*, II-859. lpp., 132. punkts). Tikai tiktāl, cik uz šiem jautājumiem neattiecas EOTK līguma noteikumi vai uz tās bāzes pieņemtie noteikumi, EK līgumu un tās piemērošanas noteikumus var attiecināt uz produktiem, kas ietilpst EOTK līgumā (1987. gada 15. decembra Tiesas spriedums lietā 328/85 *Deutsche Babcock*, *Recueil*, 5119. lpp., 10. punkts, un 2002. gada 24. septembra spriedums apvienotajās lietās C-74/00 P un C-75/00 P *Falck un Acciaierie di Bolzano*/Komisija, *Recueil*, I-7869. lpp., 100. punkts).

63 Kā Tiesa ir nospriedusi, valsts atbalsta piešķiršana ir EOTKL 4. panta c) apakšpunkta priekšmets. Tātad attiecībā uz šo jautājumu dalībvalstu nodomos neietilpa vienoties par

vien?diem noteikumiem vai par vien?du Kopienu pal?dz?bas jomu (skat. iepriekš 62. punkt? min?t? sprieduma *Falck un Acciaierie di Bolzano*/Komisija 101. un 102. punktu).

64 T?d?j?di, EOTK l?gum? neesot EKL 87. panta 2. punkta c) apakšpunkta noteikumiem identisku vai ekvivalentu noteikumu, noteiktu V?cijas sadal?šanas iespaidoto V?cijas Federat?v?s Republikas re?ionu tautsaimniec?b?m pieš?irt? atbalsta atbilst?bas atz?šana EK l?guma ietvaros neskar ne EOTKL 4. panta c) apakšpunkta piem?rošanas jomu, ne ar? šaj? noteikum? ietverto valsts atbalsta j?dzienu.

65 Nevar piekrist argumentam, ko izvirz?jusi persona, kas iest?jusies liet?, saska?? ar kuru fakts, ka EOTK l?gums neparedz EKL 87. panta 2. punkta c) apakšpunkta noteikumiem identiskus vai l?dz?gus noteikumus, ir skaidrojams v?sturiski.

66 No EOTKL 4. panta c) apakšpunkta, k? ar? no t? konteksta un m?r?iem izriet, ka EOTK l?gums paredz?ja ?paši stingru valsts atbalsta aizliegumu. Pat ja ir piln?gi iesp?jams, k? to apgalvo V?cijas vald?ba, ka 1951. gad? tika uzskat?ts, ka V?cijas sadal?šana b?s tikai pagaidu par?d?ba, tik un t? šo situ?ciju, paturot pr?t? sadales l?nijas izveidošanu starp div?m okup?taj?m zon?m 1948. gad?, b?tu iesp?jams ?emt v?r? EOTK l?guma izstr?des laik? un to attiec?gi atspogu?ot L?guma tekst?.

67 Ir tiesa, ka l?dz 1981. gada 31. decembrim, tas ir, l?dz dienai, kad zaud?ja sp?ku Komisijas 1980. gada 1. febru?ra Pirmais kodekss par atbalstu metalur?ijai (L?mums Nr. 257/80/EOTKL), ar kuru paredz Kopienu noteikumus valsts atbalstam konkr?ti metalur?ijai (OV L 29, 5. lpp.), Komisija pie??ma citu, ne šaj? liet? aizst?v?to interpret?ciju, saska?? ar kuru EOTKL 4. panta c) apakšpunktu piem?roja tikai valsts atbalstam og?u un t?rauda uz??mumiem, proti, atbalstam, ko uz??mumi sa??ma ?paši vai galvenok?rt laik?, kad visp?r?j? un re?ion?l? atbalsta piem?rošana metalur?ijas nozar? tika pak?auta Komisijas kontrolei, balstoties vienlaic?gi uz EOTKL 67. panta noteikumiem un EKL 87. un 88. panta noteikumiem.

68 Ja vien otr? pamata par EOTKL 4. panta c) apakšpunkta un EOTKL 67. panta interpret?ciju anal?ze nepier?da pret?jo, fakts, ka noteiktaj? laika period? Komisija savas lemšanas prakses ietvaros var?ja uzskat?t, ka visp?r?j? un re?ion?l? atbalsta sh?mas, cikt?l t?s piem?roja metalur?ijas nozar?, neietilpa EOTKL 4. panta c) apakšpunkt?, tom?r nesk?ra EOTK l?guma piem?rošanas jomu.

69 No EOTK l?guma neizriet, ka t? autori skaidri v?l?j?s ierobežot EOTKL 4. panta c) apakšpunkta piem?rošanas jomu un ka attiec?gi atk?pe no š? noteikuma, lai ?emtu v?r? V?cijas sadal?šanu, tiem nelik?s nepieciešama.

70 Turkl?t b?tu nepareizi secin?t, ka iz??mums no EK l?gum? paredz?t? aizlieguma noz?m?tu, ka šis iz??mums autom?tiski un ar atpaka?ejošu sp?ku attiecas uz agr?k nosl?gt? EOTK l?guma l?dz?gu aizliegumu. Tas noz?m?tu EOTK l?guma teksta groz?šanu, neiev?rojot šaj? sakar? paredz?to k?rt?bu.

71 Otrk?rt, sekojot pras?t?jas teiktajam, pat ja pie?emtu, ka EKL 87. panta 2. punkta c) apakšpunkta past?v?šana pati par sevi liecina par *Zonenrandgebiet* teritorij? no "norm?liem" atš?ir?gu apst?k?u past?v?šanu, tik un t? konkr?taj? gad?jum? ar šo konstat?jumu nepietiek, lai nepiem?rotu EOTKL 4. panta c) apakšpunktu, jo *ZRFG* 3. pant? paredz?tajiem nodok?u pas?kumiem, iesp?jams, ir kompens?jošs raksturs saist?b? ar t?m saimnieciskaj?m gr?t?b?m, kuras sk?ra šo teritoriju.

72 K? Tiesa ir nospriedusi EOTKL kontekst?, EOTKL 4. panta c) apakšpunkt? paredz?t?jai atcelšanai un aizliegumam ir visp?r?js un absol?ts raksturs un to nevar atcelt ar aptuvenu un

neskaidri formulētu kompensācijas kārtību (iepriekš 27. punkts minētais sprieduma *De Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg*/Augstā tiesāde 55. punkts). Prasītāja nav pierādījusi cēlošsakarību starp iespējamajam pastāvīgajam un tās kompensācijām pasākumiem.

73 Jāpiebilst, ka no pastāvīgās judikatūras izriet – lēmuma par valsts atbalstu tiesiskums ir jāvērtē, balstoties uz informāciju, kas ir Komisijas rīcībā. Lēmuma pieņemšanas brīdī (Tiesas 1986. gada 10. jūlija spriedumi lietā 234/84 Bežija/Komisija, *Recueil*, 2263. lpp., 16. punkts, un iepriekš 29. punkts minētajā lietā C-241/94 Francija/Komisija, 33. punkts).

74 Šajā gadījumā no lietas materiāliem izriet, ka persona, kas iestājusies lietā, administratīvās procedūras gaitā Komisijā atsaucās tikai uz izņēmumu no valsts atbalsta aizlieguma principa, ko paredz EKL 87. panta 2. punkta c) apakšpunkts, lai uzskatītu, ka ZRFG 3. pantā paredzētie pasākumi kompensācija Vācijas sadalīšanas izraisītās grūtības. Tas pats bija apgalvots rakstveida procesā Pirmās instances tiesā. Kā jau iepriekš 64.–66. punktos tika precizēts, EKL 87. panta 2. punkta c) apakšpunktu nepiemēro attiecībā uz EOTK līgumu un tam šajā līgumā nav līdzīga noteikuma. Turklāt šo pasākumu kompensācijās rakstura analīzes veikšana ietilpst Komisijas pilnvarās izvērtēt, vai prasītā izņēmuma nosacījumi ir izpildīti (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 1999. gada 15. decembra spriedumu apvienotajās lietās T-132/96 un T-143/96 *Freistaat Sachsen u.c./Komisija*, *Recueil*, II-3663. lpp., 140. punkts).

75 Tāpēc vienkāršu atsauci uz EKL 87. panta 2. punkta c) apakšpunktu paredzēto izņēmumu nevar uzskatīt par pierādījumu EOTK līguma paredzētajai cēlošsakarībai starp prasītājam sniegto priekšrocību un iespējamajam saimnieciskajam grūtībām, no kurām cietuši izņēmumi, kas atrodas *Zonenrandgebiet*.

76 Ēmot vērā iepriekš teikto, pirmā pamata otrā daļa ir noraidāma.

Par trešo daļu, kas attiecas uz iespējamu nepieciešamību izvērtēt Kopienas dalībvalstu nodokļu tiesību aktus, lai noteiktu, kas veido “normālu” nodokļu nastu

– Lietas dalībnieku argumenti

77 Prasītāja uzskata – Apstrādātais lēmums nesatur nevienu nopietnu kritēriju, ko Kopienas Tiesa varētu pārbaudīt, lai noteiktu, kas veido izņēmumu “normālu” nodokļu nastu, saistībā ar kuru varētu konstatēt, ka pastāv valsts atbalsts EOTK līguma 4. panta c) apakšpunkta nozīmē. Pēc prasītājas domām, lai salīdzinātu ar “normāliem apstākļiem”, Komisijai nebūtu jāatsaucas vienīgi uz Vācijas Federatīvās Republikas nodokļu noteikumiem, kā tās rīkojusies Apstrādātā lēmuma 60. punktā, kur Komisija pretstatīja ZRFG paredzētos noteikumus par speciālajiem amortizācijas atskaitījumiem vispārīgiem noteikumiem, ko Vācijā piemēro speciālajiem amortizācijas atskaitījumiem. Komisijai turklāt bija jāatsaucas uz nodokļu likmēm, kā arī uz ieguldījumu mantas amortizācijas periodiem, ko piemēro metalurģijas nozarē visā kopējā tirgū vai vismaz tajās dalībvalstīs, kur darbojas prasītājas konkurenti. Tikai vairākas dalībvalstīs piemērojamo nodokļu noteikumu salīdzinošā analīze ļautu noteikt, vai ZRFG 3. panta piemērošanas rezultātā prasītājas iegūtajai priekšrocībai piemērotā tās pats raksturs un iedarbība kā subsīdijām šā vērda šaurākajā nozīmē.

78 Atbildētāja iebilst pret to, ka pamatnosacījumi, it īpaši infrastruktūra, dažādu dalībvalstu atšķiras un ka parasti vislielākie nodokļi ir saistīti ar vislabākajiem pamatnosacījumiem. Tieši tādēļ, pēc tās ieskatiem, konkrētais dalībvalsts ir atsaucies punkts, kas jāņem vērā, vērtējot minēto pasākumu selektīvo raksturu. Tādā veidā vairākas dalībvalstīs šajā jomā piemērojamo noteikumu salīdzinājums nav nepieciešams.

– Pirmās instances tiesas vērtējums

79 Kā Tiesa ir nospriedusi EK Līguma ietvaros, lai piemērotu EKL 87. panta 1. punktu, ir jānosaka, vai dotās tiesiskās kārtības ietvaros valsts pasākums pēc sava rakstura ir tāds, kas atbalsta “konkrētus uzņēmumus vai konkrētu preču ražošanu” salīdzinājumā ar citiem uzņēmumiem, kuri saistīti ar šīs kārtības nosprausto mērķi atrodas līdzīgā faktiskā un tiesiskā situācijā (Tiesas 2001. gada 8. novembra spriedumi lietās C-143/99 *Adria-Wien Pipeline* un *Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*, *Recueil*, I-8365. lpp., 41. punkts, un iepriekš 42. punkta minētajā lietā Spēnija/Komisija, 47. punkts).

80 Šāds vērtējums ir attiecināms arī uz EOTK Līgumu (šajā sakarā skat. iepriekš 27. punkta minēto sprieduma *Ecotrade* 41. punktu).

81 Līdz ar to, lai noteiktu, kas veido priekšrocību judikatūras par valsts atbalsta jēdzienu nozīmē, ir obligāti jānosaka atsaucies punkts dotās tiesiskās regulējuma ietvaros, ar kuru šo priekšrocību būs iespējams salīdzināt. Šajā gadījumā, lai noteiktu, kas veido “normālo” nodokļu nastu minētās judikatūras nozīmē, piemērojamo nodokļu pasākumu salīdzināšanai jānoskaidro, vai jēvē visās dalībvalstīs, bet tikai dažās no tām, neskarot noteikumu par valsts atbalsta kontroli bērtību. Tā kā dalībvalstu nodokļu noteikumi nav saskaņoti Kopienas līmenī, šis izvērtējums pārvērtīs pār dažādu faktisko un tiesisko situāciju salīdzinājumu, kam par pamatu ir atšķirīgi dalībvalstu regulējumi. Dati, ko prasītāja iesniedza šīs prasības ietvaros, pierāda, ka starp dalībvalstīm pastāv atšķirības, proti, attiecībā uz ražošanas mantas līdzekļu ar nodokli apliekamo summu un likmi.

82 Tādējādi Komisija rīkojās pareizi, vērtējot tikai tās priekšrocības likumību, kas izriet no ZRFG 3. panta, salīdzinājumā ar Vācijas vispārīgiem nodokļu noteikumiem.

83 Pretī prasītājas apgalvotajam, Kopienas judikatūra neuzliek Komisijai pienākumu sniegt pierādījumu tam, ka nastas, kas normālos apstākļos uzņēmumam būtu jānes, atvieglošanai ir tādi pati iedarbība kā subsīdijām šā vārda šaurākajā nozīmē.

84 Kaut arī valsts atbalsta jēdziens ietver ne tikai pozitīvu finanšu palīdzību, kas ir subsīdijas kā tādas, bet arī palīdzību, kas dažādā formā atvieglo nastu, kas parasti gulstas uz uzņēmuma budžetu un kuras, pat ja tās nav subsīdijas šā vārda šaurākajā nozīmē, ir tādas pašas pēc rakstura un tām piemīt tādi pati iedarbība (skat., jo īpaši, iepriekš 27. punkta minēto spriedumu *De Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg*/Augstā iestāde 39. punktu, *Banco Exterior de España* 13. punktu un *Ecotrade* 34. punktu), judikatūras uzdevums nav noteikt hierarhiju starp to, kas veido subsīdiju šā vārda šaurākajā nozīmē, no vienas puses, un citiem subsīdijai līdzīgiem pasākumiem, no otras puses, bet noteikt, kas ir valsts atbalsts EOTKL 4. panta c) apakšpunkta nozīmē. No šīs definīcijas izriet, ka tad, kad ir pierādīts, ka valsts palīdzība veido tās nastas atvieglošanu, kura parasti gulstas uz uzņēmuma budžetu, šis pasākums ir kvalificējams kā valsts atbalsts un, pamatojoties uz šo pašu kvalifikāciju, tam ir tādi pati iedarbība kā subsīdijai šā vārda šaurākajā nozīmē. Pretī prasītājas apgalvotajam, nav jāsniedz papildu pierādījumi.

85 Tātad pirmā pamata trešā daļa ir noraidāma.

Par ceturto daļu, kas attiecas uz iespējamo Komisijas pienākumu pierādīt, kā ZRFG 3. pantā paredzētie pasākumi iespaido konkurenci līdzīgi tam, kā to dara parastas subsīdijas

– Lietas dalībnieku argumenti

86 Prasītāja norāda, ka Apstrādātais lēmums nesatur novērtējumu tam, vai Komisijas kritizētie

nodok?u pas?kumi b?tu iespaidojuši konkurenci, kaut gan no iepriekš 27. punkt? min?t? *Ecotrade* sprieduma 34. punkta izriet, ka Komisija nevar kvalific?t valsts pas?kumus, ar ko atvieglo uz??mumu nastu, k? atbalstu EOTKL 4. panta c) apakšpunkta noz?m?, ja t? vispirms nav pier?d?jusi, ka šie pas?kumi iespaido konkurenci l?dz?gi tam, k? to dara parastas subs?dijas.

87 Atbild?t?ja vispirms uzskata, ka atbalsta kontrole ir tikai ierobežots uzdevums, jo š?s kontroles m?r?is nav nov?rst visus konkurences izkrop?ojumus kop?j? tirg?, bet tikai aizliegt valsts pal?dz?bas noteiktus aspektus, t?dus k? atbalsta pieš?iršanu. Atbild?t?ja turkl?t nor?da, ka atbalsta j?dziens ir plaš?ks nek? subs?dijas j?dziens, jo tas ietver ar? t?dus pas?kumus, kas p?c rakstura un iedarb?bas ir l?dz?gi tieš?m subs?dij?m. P?c atbild?t?jas uzskatiem, no t? izriet, ka, lai kvalific?tu atbalsta pas?kumus EOTKL 4. panta c) punkta noz?m?, nav vispirms j?pier?da, ka min?tie pas?kumi iespaido konkurenci l?dz?gi tam, k? to dara parastas subs?dijas. Turkl?t noteikumi par atbalstu, proti, EKL 87. panta 1. punkts un EOTKL 4. panta c) apakšpunkts nenoš?ir atbalstu, kas ir subs?dijas parast? noz?m?, no atbalsta, kas t?ds nav. Saist?b? ar iepriekš 27. punkt? min?to *Ecotrade* spriedumu, run?jot par atš?ir?bu starp subs?dij?m š? v?rda šaur?kaj? noz?m?, proti, naudas pieš?iršanu, no vienas puses, un citiem atbalsta veidiem, t?diem k? atteikšan?s no nodok?u ie??mumiem, kas norm?los apst?k?os tiktu iekas?ti, no otras puses, atbild?t?ja nor?da, ka š? atš?ir?ba neietilpst jaut?jum? par min?to pas?kumu nov?rt?jumu un t? neietekm? šo pas?kumu selekt?v? rakstura izv?rt?jumu.

– Pirm?s instances tiesas v?rt?jums

88 Sava [pirm? pamata] ceturtaj? da?? pras?t?ja, no vienas puses, p?rmet Komisijai, ka t? nav izv?rt?jusi, vai nastas, kura parastos apst?k?os gulstas uz uz??muma budžetu, atvieglošanai ir t?di pati iedarb?ba k? parastai subs?dijai. No otras puses, pras?t?ja apgalvo, ka no iepriekš 27. punkt? min?t? *Ecotrade* sprieduma izriet – Komisijai bija j?sniedz pier?d?jums tam, k? *ZRFG* 3. pant? paredz?tie pas?kumi iespaido konkurenci.

89 Attiec?b? uz pirmo s?dz?bu, balstoties uz tiem pašiem apsv?rumiem, kas iepriekš izkl?st?ti 84. punkt?, Pirm?s instances tiesa uzskata, ka Komisijai nav j?v?rt?, vai nastas, kura norm?los apst?k?os gulstas uz uz??muma budžetu, atvieglošanai ir t?di pati iedarb?ba k? parastai subs?dijai š? v?rda šaur?kaj? noz?m?. T?d?? šis iebildums ir noraid?ms.

90 Attiec?b? uz otro s?dz?bu, proti, par nepieciešam?bu pier?d?t, ka *ZRFG* 3. pant? paredz?tie pas?kumi iespaido konkurenci, no past?v?g?s judikat?ras izriet, ka EOTKL 4. panta c) apakšpunkta ietvaros valsts atbalsts nav sader?gs ar kop?jo tirgu, nepast?vot nepieciešam?bai pier?d?t vai p?t?t, vai konkurence ir apdraud?ta un vai var rasties apst?k?i, kas var?tu to apdraud?t (Pirm?s instances tiesas 1999. gada 12. maija spriedums apvienotaj?s liet?s T?164/96 – T?167/96, T?122/97 un T?130/97 *Moccia Irme* u.c./Komisija, *Recueil*, II?1477. lpp., 82. punkts, un 1999. gada 16. decembra spriedums liet? T?158/96 *Acciaierie di Bolzano*/Komisija, *Recueil*, II?3927. lpp., 113. punkts).

91 T?tad atbalsta pas?kumam nav oblig?ti j?iespaido tirdzniec?ba starp dal?bvalst?m vai konkurence, lai uz to attiecin?tu EOTKL 4. panta c) apakšpunktu (Tiesas 2001. gada 21. j?nija spriedumi apvienotaj?s liet?s C?280/99 P – C?282/99 P *Moccia Irme* u.c./Komisija, *Recueil*, I?4717. lpp., 32. un 33. punkts, un iepriekš 62. punkt? min?taj? liet? *Falck* un *Acciaierie di Bolzano* /Komisija, 102. punkts).

92 Turkl?t, pret?ji pras?t?jas teiktajam, iepriekš 27. punkt? min?t? sprieduma *Ecotrade* 34. punkts neskar jaut?jumu par to, vai pas?kumi, ko var kvalific?t k? valsts atbalstu, var iespaidot konkurenci, bet ietver atsauci tikai uz 84. punkt? min?to past?v?go judikat?ru par valsts atbalsta j?dziena defin?ciju.

93 Š?dos apst?k?os, pret?ji pras?t?jas apgalvotajam, Komisijai nebija j?v?rt?, vai ZRFG 3. pant? paredz?tie pas?kumi iespaidoja konkurenci, lai noteiktu, vai šie pas?kumi ir kvalific?jami k? valsts atbalsts EOTKL 4. panta c) apakšpunkta noz?m?.

94 T?tad pirm? pamata ceturt? da?a ir noraid?ma un pirmais pamats ir noraid?ms piln?b?.

Par otro pamatu, kas attiecas uz EOTKL 4. panta c) apakšpunkta un EOTKL 67. panta k??daiņu interpret?ciju

Lietas dal?bnieku argumenti

95 Pras?t?ja apgalvo – pamatojoties uz EOTK l?guma nodibin?to “da??jo integr?ciju”, EOTKL 4. panta c) apakšpunkts attiecas tikai uz ?pašu atbalstu og?u un t?rauda nozar? str?d?jošiem uz??mumiem. Attiec?gi uz “visp?r?jo” atbalstu – tas ir, šaj? gad?jum? atbalsta sh?mu, no kuras var ieg?t ne tikai og?u un t?rauda nozar? str?d?jošie uz??mumi, bet ar? uz??mumi vis?s cit?s saimniec?bas jom?s – neattiecas EOTKL 4. panta c) apakšpunkt? paredz?tais aizliegums. P?c pras?t?jas dom?m, saska?? ar Tiesas judikat?ru un Komisijas administrat?vo praksi dal?bvalstu sh?mas, kas paredz visp?r?jo atbalstu, tiek pak?autas saska?otai kontrolei, vadoties p?c EKL noteikumiem par valsts atbalstu un EOTKL 67. panta.

96 T?d?j?di pras?t?ja uzskata, ka Apstr?d?tais l?mums balst?s uz EOTKL 4. panta c) apakšpunkta piem?rošanas jomas paplašin?šanu, pret?ji L?gum? paredz?tajam. Š?das paplašin?šanas sekas nevar b?t izmai?as EOTKL 4. panta c) apakšpunkta un EOTKL 67. panta piem?rošanas jom?. Saska?? ar pras?t?ju, š? paplašin?šana ir izveidojusies p?c tam, kad tika pie?emti kodeksi par atbalstu metalur?ijai un kad Komisija, s?kot no 1986. gada, p?rtrauca noš?irt ?pašu atbalstu no visp?r?ja atbalsta.

97 Pras?t?ja apgalvo, ka EOTKL 67. pantu piem?ro ne tikai tiem valsts pas?kumiem, kuriem nepiem?t valsts atbalsta ?paš?bas. Šo noteikumu piem?ro attiec?b? uz visiem visp?r?j?s pal?dz?bas pas?kumiem, ko dal?bvalstis pie??mušas to visp?r?jas kompetences ekonomikas un nodok?u politikas ietvaros. Turkl?t, saska?? ar EKL 305. pantu, Komisijai nebija ties?bu groz?t EOTK l?guma da??jas integr?cijas raksturu, pie?emot kodeksus par atbalstu metalur?ijai.

98 P?c pras?t?jas dom?m, t? k? ZRFG 3. pant? paredz?tie nodok?u noteikumi neveido valsts atbalstu EOTKL 4. panta c) apakšpunkta noz?m?, nepast?v?ja ar? pien?kums par tiem zi?ot, k? to uzskata Komisija Apstr?d?t? l?muma 67.–76. punkt?. Toties, p?c pras?t?jas dom?m, ZRFG 3. pant? paredz?tie nodok?u pas?kumi veidoja “dal?bvalsts r?c?bu” EOTKL 67. panta 1. punkta noz?m?, par ko V?cijas Federat?vajai Republikai bija j?zi?o Komisijai, ja šo pas?kumu piem?rošanas sekas b?tu t?das, ka t?s “iev?rojami iespaidotu konkurenci t?rauda r?pniec?b?”. Pras?t?ja uzskata, ka nav noz?mes jaut?jumam par to, vai šaj? gad?jum? šie nosac?jumi tika izpild?ti, jo V?cijas vald?ba EKL 88. panta 2. punkt? min?to pazi?ojumu ietvaros vair?kk?rt zi?oja Komisijai par ZRFG. Nav ar? svar?gi, ka V?cijas Federat?v? Republika administrat?v?s proced?ras gait? nav atsaukusies uz EOTKL 67. pantu, k? to Komisija atz?m? Apstr?d?t? l?muma 66. punkt?, jo, k? apgalvo pras?t?ja, šis pants ir imperat?va norma, kas balst?s uz pilnvaru sadali starp Kopien? un dal?bvalst?m, k? to da??j?s integr?cijas kontekst? paredz EOTK l?gums.

99 Persona, kas iest?jusies liet?, pievienojas pras?t?jas argumentiem.

100 Atbild?t?ja iebilst, ka atš?ir?ba starp visp?r?ju atbalstu un ?pašu atbalstu nav ?emama v?r?, jo EOTK l?gums neparedz š?du atš?ir?bu. T? nor?da, ka, ja EOTKL 67. pantu var piem?rot dal?bvalstu nodok?u politikas b?tiskai da?ai, to nepiem?ro nodok?u pas?kumiem, kas neietilpst EOTKL 4. panta c) apakšpunkt?. Šis nodaļ?jums skaidri nor?da uz to, ka tikai atbalsta raksturs ir

noteicošs, nosakot EOTK l?guma piem?rošanas noteikumus.

101 Savos apsv?rumos par iest?šan?s rakstu atbild?t?ja turkl?t apgalvo, ka EOTKL 4. panta c) apakšpunkt? pasludin?t? aizlieguma sp?kam neb?tu j?gas, ja šo noteikumu nepiem?rotu atbalsta sh?m?m ?rpus og?u un t?rauda nozares. P?c atbild?t?jas dom?m, dal?bvalst?m b?tu viegli izvair?ties no š? noteikuma piem?rošanas, ja t?s var?tu izmantot visp?r?j?s atbalsta sh?mas, kas ar saviem noteikumiem atbalst?s ne tikai, bet galvenok?rt og?u un t?rauda nozari.

102 Visbeidzot atbild?t?ja nor?da, ka, saska?? ar Tiesas past?v?go judikat?ru, EOTKL 67. pant? paredz?t? pal?dz?ba nevar b?t t?da, ko EOTKL 4. panta c) apakšpunkts neatkar?gi no pal?dz?bas formas pasludina par nesader?gu ar og?u un t?rauda kop?jo tirgu, to atce? un aizliedz. P?c atbild?t?jas dom?m, EOTKL 67. panta 2. punkts ir speci?ls noteikums, kas j?piem?ro, iev?rojot taj? paredz?tos nosac?jumus. Šaj? sakar? vien?gi Komisijai ir ties?bas at?aut noteiktu EOTKL 67. panta 2. punkta pirmaj? ievilkum? paredz?to finanšu atbalstu vai to at?aut EOTKL 54.–56. panta noteikumu stingr?s robež?s. P?c atbild?t?jas dom?m, jebkur? gad?jum? EOTKL 4. panta c) apakšpunkts, paredzot atbalsta aizliegumu, veido visp?r?ju noteikumu, bet EOTKL 67. panta 2. punkta pirmais ievilkums, ?aujot konkr?tos gad?jumos pieš?irt atbalstu, ir iz??mums.

Pirm?s instances tiesas v?rt?jums

103 Ies?kum? ir j?atg?dina, ka, saska?? ar EOTKL 80. pantu, šis l?gums attiecas tikai uz uz??mumiem, kas darbojas og?u un t?rauda r?pniec?bas nozar?.

104 Tas noz?m?, ka EOTKL 4. panta c) apakšpunkt? paredz?tais aizliegums attiecas uz uz??mumu tikai gad?jum?, ja šis uz??mums darbojas šaj? r?pniec?bas nozar? (šaj? sakar? skat. Tiesas 1959. gada 17. decembra spriedumu liet? 14/59 *Société des fonderies de Pont-à-Mousson* /Augst? iest?de, *Recueil*, 445., 467. un 468. lpp., un 2003. gada 28. janv?ra spriedumu liet? C?334/99 *V?cija/Komisija*, *Recueil*, I?1139. lpp., 78. punkts).

105 Šaj? gad?jum? netiek apstr?d?ts – l?dz?gi tam, ko apgalvo Komisija Apstr?d?t? l?muma 13. punkt?, – ka pras?t?ja ir uz??mums EOTKL 80. panta izpratn?.

106 ?emot v?r? uz pirmo pamatu sniegto atbildi, Pirm?s instances tiesa uzskata, ka š? pamata izv?rt?juma uzdevums ir vien?gi noteikt, vai Komisija Apstr?d?taj? l?mum? ir pareizi uzskat?jusi, ka EOTKL 4. panta c) apakšpunktu piem?ro visp?r?j? atbalsta sh?mai og?u un t?rauda nozar?.

107 Saska?? ar EOTKL 4. panta c) apakšpunktu, EOTK l?gum? paredz?tajos gad?jumos ir aizliegtas valsts pieš?irtas subs?dijas un atbalsts neatkar?gi no to formas.

108 Š? noteikuma m?r?is ir atcelt un aizliegt dal?bvalstu pal?dz?bu taj?s jom?s, ko EOTK l?gums pak?auj Kopienas kompetencei (šaj? sakar? skat. iepriekš 27. punkt? min?to spriedumu liet? *De Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg*/Augst? iest?de, 47. lpp.).

109 Ir j?nor?da, ka og?u un t?rauda nozar? EOTKL 4. panta c) apakšpunkts nenoš?ir ne individu?lu atbalstu no atbalsta sh?m?m, nedz ar? ?pašu atbalstu no visp?r?ja atbalsta sh?m?m. Turkl?t šaj? noteikum? paredz?tais valsts atbalsta aizliegums ir stingri formul?ts (šaj? sakar? skat. Pirm?s instances 1999. gada 9. septembra spriedumu liet? T?110/98 *RJB Mining*/Komisija, *Recueil*, II?2585. lpp., 76. punkts).

110 Kas attiecas uz EOTKL 67. pantu, t? m?r?is ir nov?rst draudus konkurencei, ko m?dz izrais?t dal?bvalstis, ?stenojot savu varu (iepriekš 27. punkt? min?tais spriedums *De Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg*/Augst? iest?de, 47. lpp., un Pirm?s instances

tiesas 2001. gada 5. jūnija spriedums liet. T-6/99 *ESF Elbe-Stahlwerke Feralpi/Komisija*, *Recueil*, II-1523. lpp., 83. punkts). EOTKL 67. pants tikai uzskaita aizsargpasākumus, ko Kopiena var pieņemt pret dalībvalsts rīcību, kas ievērojami iespaido konkurences apstākļus ogūn un tērauda rūpniecībā, bet kas neiespaido šo rūpniecību nekavējoties un tieši (Tiesas 1960. gada 10. maija spriedums apvienotajās lietās 27/58 – 29/58 *Hauts fourneaux un fonderies de Givors u.c./Augstā iestāde*, *Recueil*, 503., 526. lpp.).

111 No tā izriet, ka Kopienas Tiesa ir atzinusi – EOTKL 4. panta c) apakšpunkts un EOTKL 67. pants attiecas uz divām dažādām jomām (iepriekš 27. punktā minētais spriedums *De Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg/Augstā iestāde*, 47. lpp., un Tiesas 2001. gada 20. septembra spriedums liet. C-390/98 *Banks*, *Recueil*, I-6117. lpp., 88. punkts) un EOTKL 67. pantu nepiemēro valsts atbalsta jomā (iepriekš 62. punktā minētā sprieduma *Forges de Clabecq/Komisija* 141. punkts). Līdz ar to EOTKL 67. pants neveido EOTKL 4. panta c) apakšpunkta jēgu piemērošanas gadījumā.

112 No 70-to gadu sākuma līdz Komisijas 1981. gada 7. augusta Lēmuma Nr. 2320/81/EOTK pieņemšanai, ar ko nodibina Kopienas noteikumu metalurģijas nozares atbalstam (OV L 228, 14. lpp.) un izveido Otro kodeksu par atbalstu metalurģijai, Komisija uzskatīja, ka EOTKL 4. panta c) apakšpunkts bija jāpiemēro tikai attiecībā uz jēgu atbalstu uzņēmumiem, kas darbojas metalurģijas nozarē, tas ir, uz atbalstu, kuru iegūva paši vai galvenokārt šie uzņēmumi, laikā, kad vispārējā un reģionālā atbalsta shēmu piemērošana metalurģijā tika pakāauta Komisijas kontrolei, pamatojoties gan uz EOTKL 67. pantu, gan uz EKL 87. un EKL 88. pantu.

113 Šā nostāja izskaidrojama ar nepieciešamību izvairīties no tā, ka uz EOTKL 4. panta c) apakšpunktā minētā nepārprotamā aizlieguma pamata tiek apdraudēta konkurence, kaitējot ogūn un tērauda rūpniecībai, kaut arī atbalsts tika sniegts citām attiecīgās valsts rūpniecības nozarēm, turklāt pamatojot ar nepieciešamību rast risinājumu visām saimnieciskajām un finanšu grūtībām, kas negatīvi iespaidoja metalurģijas nozari. Ēmot vērā nepieciešamu nozares pārsturēšanu, kas pārsniedza “praktiski visus metalurģijas nozarē strādājošo uzņēmumu finanšu līdzekļus”, kā arī fondus, ko Kopiena atvēlēja šīs situācijas risināšanai, Komisija ar Padomes vienprātīgu piekrišanu izveidoja dalībvalstu metalurģijas atbalsta Kopienas kontroles shēmu, “kuras Kopienas raksturu nodrošināja to atbilstība pašas Kopienas virzībai šajā jomā” (Pirmā kodeksa par atbalstu metalurģijai pirmais apsvērumš). Vienlaicīgi tika paredzēts, ka Pirmā kodekss par atbalstu metalurģijai varētu attiekties tikai uz jēgu atbalstu, jo vispārējā reģionālā atbalsta shēmu piemērošana metalurģijā tika pakāauta Komisijas kontrolei, pamatojoties uz EOTKL 67. pantu EKL 87. un 88. pantu.

114 Tomēr šādas, metalurģijas uzņēmumiem labvēlīgas pieejas izvēle nenozīmē, ka savas kontroles pār valsts atbalstu ietvaros Komisija ir atteikusies no visām tiesībām konstatēt, ka, pamatojoties uz apsvērumiem saistībā ar nepieciešamību pārsturēt metalurģijas uzņēmumus un pakāpeniski atcelt valsts atbalstu, EOTKL 4. panta c) apakšpunkts principā bija jāpiemēro, ja vien Komisija vēlas uzskatīt šo valsts atbalstu metalurģijas nozarē – neatkarīgi no tā, vai tas ir jēgs vai vispārējs – par “Kopienas” atbalstu un attiecīgi par saderīgu ar kopējā tirgus pareizu darbību. Tieši šādi ir jāinterpretē Otrāis, kā arī vēlākie kodeksi par atbalstu metalurģijai, tostarp arī Sestāis kodekss, uz kura balstīti Apstrādātais lēmums.

115 Pat ja, sākot ar Otro kodeksu par atbalstu metalurģijai, [turpmākie] kodeksi attiecīs uz “visu atbalstu metalurģijai [...] neatkarīgi no tā, vai tas [bija] jēgs vai vispārējs atbalsts”, šā precizējuma mērķis ir vienīgi atjaunot EOTKL 4. panta c) apakšpunkta sākotnējo piemērojamību, jo tas nenosīir dažāds aizliegta atbalsta veids.

116 Šajā gadījumā, kā Pirmās instances tiesa ir konstatējusi, analizējot pirmo pamatu, ZRFG 3. pantā paredzētie nodokļi pasākumi prasītājas labā veidoja valsts atbalstu un tādējādi šie

pasākumi ietilpst EOTKL 4. panta c) apakšpunkta piemērošanas jomā.

117 Attiecīgi, neņemot vērā neskaidrību, ko šajā gadījumā var izraisīt Komisijas interpretācijas maiņa, par ko tiks spriests vēlāk septītā pamata izvērtējuma ietvaros, jāsecina – Komisija Apstrīdētā lēmuma 66. punktā ir pareizi uzskatījis, ka šajā gadījumā bija jāpiemēro EOTKL 4. panta c) apakšpunkts, nevis EOTKL 67. pants.

118 Līdz ar to otrais pamats par EOTKL 4. panta c) apakšpunkta un EOTKL 67. panta iespējamu kļūdainu interpretāciju ir noraidāms.

Par trešo pamatu, kas attiecas uz EOTKL 95. panta nepareizu piemērošanu

Lietas dalībnieku argumenti

119 Prasītāja uzskata, ka gadījumā, ja Pirmās instances tiesa noraida trešo pamatu par EOTKL 67. panta kļūdainu interpretāciju, ir jāatzīst, ka Komisija pieņēmusi kļūdu, pēc pašas ierosmes neizvērtējot, vai ZRFG 3. pantā paredzētos nodokļu pasākumus var atzīt par saderīgiem ar kopējo tirgu, ņemot vērā visus EOTK līguma mērķus (EOTKL 2.–4. pants). Savā replikā prasītāja precizē, ka Komisijai nav diskrecionāras varas, lai spriestu par jautājumu, vai tai ir jāturpina kontrole atbilstoši EOTKL 95. pantam. Komisijas diskrecionārā vara attiecas tikai uz EOTKL 95. pantā minēto EOTKL 2., 3. un 4. pantu interpretāciju un piemērošanu.

120 Prasītāja apstrīd Komisijas apgalvojumu, kas minēts Apstrīdētā lēmuma 123. punktā un saskaņā ar kuru Pirmās instances tiesas spriedums lietā *Irish Steel* (Pirmās instances tiesas 1999. gada 7. jūlija spriedums lietā T-106/96 *Wirtschaftsvereinigung Stahl/Komisija*, Recueil, II-2155. lpp.) aizliedz tai, pamatojoties uz EOTKL 95. pantu, atļaut atbalstu, kas neatbilst kodeksos par atbalstu metalurģijai noteiktajiem atļaujas kritērijiem. Pēc prasītājas domām, iepriekš minētajā spriedumā Pirmās instances tiesa nolēma, ka jebkurš šajos kodeksos paredzētais aizliegums attiecas tikai uz to atbalstu, kas uzskaitīts katrā no šiem kodeksiem un kas tajā uzskaitīts par saderīgu ar EOTK līgumu, un ka uz Komisiju šis kodekss attiecas tikai tiktāl, ciktāl tai bija jānovērtē atbalsta, uz kuru attiecas kodekss, saderība ar Līgumu. Prasītāja uzskata, ka ņemot vērā šo pieņēmumu kodekss par atbalstu metalurģijai nav piemērojams un tādējādi tas nevar skart Komisijas lēmumu, kas balstīts uz EOTKL 95. pantu. Prasītāja apgalvo, ka tiktāl, cik ZRFG 3. pantā paredzētie noteikumi par speciālajiem amortizācijas atskaitījumiem neatbilst kodeksos par atbalstu metalurģijai paredzētajai atbalsta definīcijai, nav izslēdzama lēmuma pieņemšana atbilstoši EOTKL 95. pantam.

121 Prasītāja piebilst – ņemot vērā EOTKL mērķus, tādus kā EOTKL 2., 3. un 4. pantā minētie, nepieciešama atzīt ZRFG 3. panta saderību bija pamatota, lai nodrošinātu pietiekamu iedrošinājumu uzņēmumiem attīstīt un uzlabot [EOTKL 3. panta d) daļa] savu nodibinājumu ražošanas potenciālu pierobežas reģionos, kā arī lai novērstu darbaspēka un cilvēku aizplūšanu no šiem reģioniem (EOTKL 2. panta otrā daļa). Saskaņā ar prasītāju, runa ir par tiem pašiem politiskajiem apsvērumiem, balstoties uz kuriem Romas Līguma autori, ņemot vērā Eiropas mērķslēgu sadalīšanu, EKL 87. panta 2. punkta c) apakšpunktā paredzēja, ka noteiktiem pierobežas reģioniem sniegtā palīdzība ir saderīga ar kopējo tirgu. Tādējādi šie apsvērumi ir jāņem vērā saistībā ar EOTK līguma mērķiem. Šajā gadījumā Komisija nav veikusi šādu izvērtējumu EOTKL 95. panta ietvaros.

122 Persona, kas iestājusies lietā, uzskata – nepietiek ar faktu, ka dalībvalsts nav ziņojusi atbilstoši EOTKL 95. pantam, lai noliegtu vai pat aizliegtu Komisijai rīkoties saskaņā ar šo noteikumu un, ja nepieciešams, pasludināt, ka atbalsts ir saderīgs ar kopējo tirgu.

123 Persona, kas iestājusies lietā, papildus norāda, ka kodeksi par atbalstu metalurģijai

neparedz ?pašu gad?jumu to gr?t?bu kompens?cijai, kas raduš?s V?cijas sadal?šanas rezult?t?. Kodeksu par atbalstu metalur?ijai nepiem?rošana izriet ar? no iepriekš 120. punkt? min?t? *Irish Steel* sprieduma, atbilstoši kuram atbalstu, kas neietilpst min?to kodeksu konkr?taj?s kategorij?s, var atz?t par individu?lu iz??mumu atbilstoši EOTKL 95. pantam. P?c personas, kas iest?jusies liet?, dom?m, t? k? šos zaud?jumu kompens?jošos pas?kumus jebkur? gad?jum? nevar piel?dzin?t re?ion?lajam atbalstam kodeksu par atbalstu metalur?ijai izpratn?, šaj? gad?jum? šie kodeksi nav piem?rojami un t?p?c tie ar? neiest?jas pret Komisijas l?mumu, kas ir pie?emts, balstoties uz EOTKL 95. pantu.

124 Visbeidzot persona, kas iest?jusies liet?, p?rmet Komisijai ac?mredzamu k??du v?rt?jum?, ?stenojot savu diskrecion?ro varu saska?? ar EOTKL 95. pantu. Š?s k??das b?t?ba ir t?da, ka Komisija nav atzinusi atbalstu, kas tika sniegts, lai kompens?tu zaud?jumus, kuri radušies konkr?tos V?cijas pierobežas re?ionos, k? ?pašus zaud?jumus, kas iest?jušies *force majeure* rezult?t?, proti, V?cijas sadal?šanas d??, bet tikai pamatojoties uz kodeksu par atbalstu metalur?ijai noteikumiem, kas šaj? gad?jum? nav piem?rojami. Jebkur? gad?jum? persona, kas iest?jusies liet?, uzskata – t? k? V?cijas sadal?šanas rezult?t? raduš?s gr?t?bas veido situ?ciju, kas nebija paredz?ta EOTK l?gum?, Komisija var?ja izspriest šo lietu, balstoties uz EKL 87. panta 2. punkta c) apakšpunkt? paredz?tajiem krit?rijiem.

125 Pirmk?rt atbild?t?ja iebilst, ka, pat ja ?rpus kodeksa par atbalstu metalur?ijai piem?rošanas Kopienu judikat?r? atz?tu iesp?ju pie?emt individu?lu l?mumu, pamatojoties uz EKL 95. pantu, saist?b? ar atbalstu, uz kuru neattiecas kodeksi par atbalstu metalur?ijai, š?da l?muma pie?emšana b?tu atkar?ga no Komisijas v?rt?juma. Šaj? gad?jum? tas nav jaut?jums par Komisijai uzlikto pien?kumu un v?l jo maz?k par pien?kumu veikt p?rbaudi p?c pašas ierosmes. Komisijai ir ties?bas p?rbaud?t, vai konkr?tie elementi attaisno EOTKL 95. panta pareizu piem?rošanu. Šaj? sakar? atbild?t?ja v?rš uzman?bu uz Apstr?d?t? l?muma 124. punktu, kur? Komisija nor?d?jusi, ka ir veikusi izv?rt?jumu saska?? ar EOTKL 95. pantu un ka ir nol?musi nepie?emt l?mumu uz š? panta pamata.

126 Otrk?rt, p?c atbild?t?jas dom?m, Apstr?d?tais l?mums neattiecas uz *ZRFG* k? t?du, bet uz pras?t?jas l?gumu izmantot speci?los amortiz?cijas atskait?jumus un izveidot ar nodokli neapliekamos uzkr?jumus, proti, uz individu?lu atbalstu. Attiec?b? uz jaut?jumu par t?da l?muma nepieciešam?bu, kas balst?tos uz EOTKL 95. pantu, b?tu neviet? jaut?jums par to, vai *ZRFG* bija nepieciešams, lai nodrošin?tu pietiekamu iedrošin?jumu uz??mumiem att?st?t un uzlabot savu nodibin?jumu ražošanas potenci?lu pierobežas re?ionos, k? ar? nov?rst darbasp?ka aizpl?šanu no šiem re?ioniem. Atbild?t?ja uzskata – vajadz?tu pier?d?t, ka speci?lie amortiz?cijas atskait?jumi un ar nodokli neapliekamie uzkr?jumi bija nepieciešami noteiktu EOTK l?gum? ietvert? ieguld?jumu ?stenošanai; pras?t?ja to nav izdar?jusi.

127 Apsv?rumos par iest?šan?s rakstu atbild?t?ja turkl?t nor?da, ka, saska?? ar Tiesas past?v?go judikat?ru, EOTKL 95. panta pirmajai da?ai nav cita m?r?a k? tikai nodibin?t ?pašu sist?mu iz??mumiem no EOTK l?guma, lai nodrošin?tu, ka Komisija tiek gal? ar neparedz?tiem apst?k?iem. Komisija nevar at?aut t?da valsts atbalsta pieš?iršanu, kas nav nepieciešams, lai pan?ktu EOTK l?guma m?r?us, un kas rada izkrop?ojumus konkurenc?.

Pirm?s instances tiesas v?rt?jums

– Ievada apsv?rumi

128 Ir j?atg?dina, ka EOTKL 95. panta noteikumi pilnvaro Komisiju, sa?emot Padomes piekrišanu, vienbals?gi un apspriežoties ar EOTKL Konsultat?vo komiteju, pie?emt l?mumu vai ieteikumus, kas ir vajadz?gi, lai nodrošin?tu k?da EOTKL 2., 3. un 4. pant? nosprausta Kopienas m?r?a ?stenošanu og?u un t?rauda kop?j? tirgus darb?b? saska?? ar EOTKL 5. pantu.

129 L?guma strukt?r? EOTKL 4. panta c) apakšpunkts neiest?jas pret to, ka Komisija, pamatojoties uz EOTKL 95. panta pirmo un otro da?u, iz??muma k?rt? at?auj dal?bvalstu pl?notu atbalstu, kas ir sader?gs ar L?guma m?r?iem (Pirm?s instances tiesas 1977. gada 24. oktobra spriedums liet? T?239/94 *EISA/Komisija, Recueil*, II?1839. lpp., 63. punkts), lai nodrošin?tu, ka Komisija tiek gal? ar neparedz?tiem apst?k?iem.

130 Valsts atbalsta jom? Komisija balst?s uz EOTKL 95. panta pirmo un otro da?u divos daž?dos veidos. No vienas puses, t? pie?em visp?r?jus l?mumus, proti, kodeksus par atbalstu metalur?ijai, kas paredz visp?r?ju iz??mumu no valsts atbalsta aizlieguma attiec?b? uz konkr?tiem atbalsta veidiem. No otras puses, t? pie?em individu?lus l?mumus, kas iz??muma k?rt? at?auj ?pašu atbalstu.

131 T?d?j?di, balstoties tieši uz EOTKL 95. panta pirmo un otro da?u, EOTKL 4. panta c) apakšpunkts neliedz Komisijai at?aut valsts atbalstu, pamatojoties gan uz kodeks? par atbalstu metalur?ijai speci?li paredz?taj?m kategorij?m, gan uz valsts atbalstu, kas neietilpst šaj?s kategorij?s (šaj? sakar? skat. iepriekš 129. punkt? min?t? sprieduma *EISA/Komisija* 70.–72. punktu; iepriekš 62. punkt? min?t? sprieduma *Forges de Clabecq/Komisija* 79. punktu un iepriekš 28. punkt? min?t? sprieduma *DSG/Komisija* 204. punktu).

132 Saska?? ar Apstr?d?taj? l?mum? nor?d?to, šaj? gad?jum? Komisija noraid?ja EOTKL 95. panta piem?rošanu š?du iemeslu d??:

“(121) Pirmk?rt, Komisija uzskata, ka V?cija nav iesniegusi form?lu l?gumu attiec?b? uz šo lietu uzs?kt [EOTKL] 95. pant? paredz?to proced?ru.

(122) EOTKL izveidot? sh?ma valsts atbalsta jom? ?auj Komisijai, noteiktos apst?k?os un iev?rojot [EOTKL] 95. pant? paredz?to k?rt?bu, at?aut pieš?irt valsts atbalstu visos L?gum? neparedz?tos gad?jumos, ja š?ds l?mums ir nepieciešams, lai nodrošin?tu og?u un t?rauda kop?j? tirgus darb?bu un – saska?? ar EOTKL 5. panta noteikumiem – t?dus Kopienas m?r?us k? EOTKL 2., 3. un 4. pant? min?tie.

(123) Saska?? ar Pirm?s instances tiesas 1999. gada 7. j?lija spriedumu [T?106/96 *Wirtschaftsvereinigung Stahl/Komisija, Recueil*, II?2155. lpp.], ar faktu, ka Komisijai netika pazi?ots, nepietiek, lai noliegtu vai pat aizliegtu Komisijai r?koties saska?? ar [EOTKL] 95. pantu un vajadz?bas gad?jum? pasludin?t, ka atbalsts ir sader?gs ar kop?jo tirgu. Tom?r t? paša sprieduma 42. punkta ir preciz?ts, ka Komisiju saista visaptveroša sh?ma, ko nodibina kodekss [par atbalstu metalur?ijai], tai v?rt?jot kodeks? paredz?t? atbalsta sader?bu ar L?gumu. T?tad t? nevar ar individu?lu l?mumu at?aut atbalstu, kas ir pretrun? kodeksa visp?r?jiem noteikumiem. [Kodekss par atbalstu metalur?ijai], kas ir sp?k? no 1986. gada, at?auj re?ion?lo atbalstu ieguld?jumiem tikai stingri noteiktos re?ionos, pie kuriem nepieder apvidi, kuros veica ar speci?lo amortiz?cijas atskait?jumu un ar nodokli neapliekamo uzkr?jumu pal?dz?bu subsid?tos ieguld?jumus. T?p?c Komisija non?ca pie sl?dziena, ka šaj? konkr?taj? gad?jum? [EOTKL] 95. pants nav piem?rojams.

(124) Izmantojot savu diskrecion?ro varu min?taj? jom?, Komisija uzskata, ka šaj? gad?jum? netiek spriests par L?gum? neparedz?tu situ?ciju, kur? b?tu vajadz?gs pozit?vs l?mums, lai ?stenotu dažus no Kopienas m?r?iem, t?dus k? [EOTKL] 2., 3. un 4. pant? nospraustie.

Piemēram, piešķirt atbalsta mērķis nebija nodrošināt Vācijas metalurģijas rūpniecībai stabilu un saimnieciski dzīvotspējīgu struktūru. Līdzīgi arī Vācija nekad nav likusi domāt, ka tās pilnība ietilpst minētās grupas kapacitātes samazināšana tieši saistībā ar speciālo amortizācijas atskaitījumu un ar nodokli neapliekamo uzkrājumu piešķiršanu. Atauja sniegt atbalstu, pamatojoties uz [EOTKL] 95. pantu, ar to nav attaisnojama.

(125) Vāļi jo vairāk – metalurģijas nozares saimniecisko un finanšu apstākļu 90-to gadu sākuma attīstības kontekstā, kā arī uz [EOTKL] 95. panta pamata pieņemto individuālo lēmumu kontekstā, kas atauj valsts atbalstu dažādu uzņēmumu pārstrukturēšanai, Padome un Komisija kopējā deklarācijā, kas ierakstīta Padomes 1993. gada 17. decembra protokolā, norādīja: “neskarot visu dalībvalstu tiesības pieprasīt lēmumu uz [EOTKL] 95. panta pamata un saskaņā ar 1993. gada 25. februāra secinājumiem, Padome ir stingri apņēmusies izvairīties no jauniem, uz 95. panta balstītiem uzņēmumiem attiecībā uz atbalstu konkrētam uzņēmumam.”

133 No iepriekš minētā izriet, ka Komisija atteicās piemērot EOTKL 95. pantu, galvenokārt balstoties uz iepriekš 120. punktā minētā sprieduma *Wirtschaftsvereinigung Stahl*/Komisija 42. punktu, saskaņā ar kuru tādā gadījumā, pamatojoties uz EOTKL 95. pantu, atļaut kodeksu par atbalstu metalurģijai minēto atbalstu tikai tad, ja šā individuālā atauja nebija pretrunā kodeksa vispārīgiem noteikumiem (Apstrīdētā lēmuma 123. punkts). Pakārtoti no Apstrīdētā lēmuma 124. punkta izriet – šajā gadījumā Komisija uzskatīja, ka netika izpildīti EOTKL 95. panta minētie nosacījumi.

134 Līdz ar to – pretī tam, ko apgalvo prasītāja – Komisija nav atteikusies izvairīties, vai šajā gadījumā ir piemērojams EOTKL 95. pants. Ir neapstrīdami, ka, neņemot vērā to, ka Vācijas Federatīvā Republika nepieprasīja piemērot EOTKL 95. pantu, Komisija Apstrīdētā lēmuma 124. punktā pārbaudīja, vai šo noteikumu bija iespējams piemērot. Tomēr tā uzskatīja, ka apstākļos, kādi tie ir šajā lietā, minētā noteikuma piemērošanas nosacījumi netika izpildīti. Šādos apstākļos nav jālemj par prasītājas sādābu attiecībā uz to, ka Komisija ir nepareizi interpretējusi iepriekš 120. punktā minēto *Wirtschaftsvereinigung Stahl*/Komisija spriedumu, jo, neņemot vērā šo interpretāciju, Komisija tomēr uzskatīja par vajadzīgu Apstrīdētā lēmuma 124. punktā izvairīties, vai šajā gadījumā tika izpildīti EOTKL 95. panta piemērošanas nosacījumi.

135 Šo precizējumu kontekstā ir jāpārbauda, vai – kā apgalvo prasītāja – Komisija ir pieņēmusi kādu vērējumu, noraidot EOTKL 95. panta izņēmuma piemērošanu EOTKL 4. panta c) apakšpunktā paredzētajam atbalsta aizliegumam.

– Par iespējamo kādu vērējumu, atsakoties piemērot EOTKL 95. pantu

136 Vispirms ir jāatgādina – ir nepārspējami, ka saskaņā ar EOTKL 95. panta Komisijai ir diskrecionāra vara noteikt, vai Līgumā paredzēto mērķu īstenošanai ir nepieciešams atbalsts (šajā sakarā skat. iepriekš 129. punktā minētā Pirmās instances tiesas sprieduma *EISA*/Komisija 72. punktu; 1999. gada 7. jūlija spriedumu lietā T-89/96 *British Steel*/Komisija, *Recueil*, II-2089. lpp., 47. punkts; un iepriekš 120. punktā minētā sprieduma *Wirtschaftsvereinigung Stahl*/Komisija 3. punktu).

137 Līdz ar to šajā jomā tiesiskuma kontrole ir jāattiecina tikai uz to, vai Komisija nav pārsniegusi savas diskrecionāras varas robežas, acīmredzami kādoties faktu vērējumu vai nepareizi izmantojot savas pilnvaras, vai pārķēpjot procesuālos noteikumus (skat., jo īpaši, iepriekš 120. punktā minētā sprieduma *Wirtschaftsvereinigung Stahl*/Komisija 63. punktu).

138 Lai noteiktu, vai Komisija ir pieņēmusi acīmredzamu kādu faktu vērējumu, kas varētu attaisnot Apstrīdētā lēmuma atcelšanu, prasītājas iesniegtajiem pierādījumiem ir jābūt pietiekamiem, lai apstrīdētu minētā lēmuma ietvaros veiktā faktu vērējuma ticamību (Pirmās instances tiesas 1996. gada 12. decembra spriedums lietā T-380/94 *AIUFFASS* un *AKT*/Komisija, *Recueil*

, II?2169. lpp., 59. punkts).

139 Šaj? sakar? ir j?atz?m? – pras?t?ja nor?d?ja tikai uz to, ka, ?emot v?r? t?dus EOTK l?guma m?r?us k? EOTKL 2., 3. un 4. pant? min?tie, tieš?m bija j?atz?st ZRFG 3. panta sader?ba ar L?gumu, lai nodrošin?tu pietiekamu iedrošin?jumu uz??mumiem att?st?t un uzlabot [EOTKL 3. panta d) apakšpunkts] savu nodibin?jumu ražošanas potenci?lu pierobežas re?ionos, k? ar? nov?rst darbasp?ka un cilv?ku aizpl?šanu no šiem re?ioniem (EOTKL 2. panta otr? da?a). Š?da visp?r?ja atsaucē nav uzskat?ma par pietiekamu, lai apstr?d?tu Komisijas veikt? faktu v?rt?juma ticam?bu.

140 Turkl?t ir j?atz?st, ka pras?t?ja neizvirza nevienu pier?d?jumu tam, ka tai sniegtais ieguld?jumu atbalsts speci?lo amortiz?cijas atskait?jumu un ar nodokli neapliekamo uzkr?jumu veid? bija nepieciešams EOTK l?guma m?r?u sasniegšanai.

141 Vienk?rša pras?t?jas atsaucē uz V?cijas Federat?v?s Republikas 2000. gada 14. janv?ra pazi?ojumu, saska?? ar kuru atbalsts, kas tiek atz?ts par sader?gu ar EKL 87. panta 2. punktu, kalpo ar? EOTKL 2. un 3. pant? min?tajiem m?r?iem, nepier?da min?t? atbalsta nepieciešam?bu EOTKL 95. panta izpratn?. Šaj? sakar? ir tikai j?preciz?, no vienas puses, ka EKL 87. panta 2. punkts nav piem?rojams EOTKL kontekst? un, no otras puses, ka uz EOTKL 95. pantu balst?t? atbalsta nepieciešam?ba ir j?v?rt? saist?b? ar EOTK l?guma m?r?iem, kuru starp? nepar?d?s atbalsts, kas ir uzskat?ms par sader?gu atbilstoši EKL 87. panta 2. punktam.

142 Katr? zi?? Pirm?s instances tiesa uzskata, ka Komisija nav pie??vusi ac?mredzamu k??du v?rt?jum?, Apstr?d?t? l?muma 124. punkt? uzskatot, ka V?cijas Federat?v? Republika nav atsaukusies uz pl?nu samazin?t *Salzgitter* grupas ražotsp?ju tieš? saist?b? ar pieš?irto atbalstu, lai izvair?ties no EOTKL 95. panta piem?rošanas.

143 Attiec?b? uz nozari, kurai piem?t b?tisks ražošanas jaudas p?rpalikums, k? tas ir metalur?ijas nozar?, t?s ražotsp?jas samazin?šana, iesp?jams, var?ja k??t par nepieciešamu priekšnosac?jumu L?guma m?r?u ?stenošanai t? atbalsta ietvaros, par kuru var?tu pie?emt individu?lu l?mumu saska?? ar EOTKL 95. pantu. T?da samazin?šana var ar? nodrošin?t, ka turpina past?v?t nosac?jumi, kas mudina uz??mumus att?st?t un uzlabot savu ražošanas potenci?lu [EOTKL 3. panta d) apakšpunkts] vai ražošanas moderniz?ciju [EOTKL 3. panta g) apakšpunkts]. V?l jo vair?k – ?emot v?r? metalur?ijas nozares ražošanas jaudas p?rpalikumu, š?da krit?rija izmantošana nodrošina, ka netiek atbalst?ta saimnieciski nestabilu pas?kumu ?stenošana, kuri p?c sava rakstura nevar efekt?vi un uz ilgu laiku atrisin?t attiec?go re?ionu un uz??mumu probl?mas, jo tie var tikai pasliktin?t nestabilit?ti, kas iespaido attiec?go tirgu.

144 Tom?r, ?emot v?r? L?gum? min?to m?r?u daudzveid?bu un Komisijas diskrecion?ro varu, ko t? ?steno, nodrošinot šo daž?du m?r?u past?v?gu samierin?šanu, lai pan?ktu, ka ir apmierin?tas visas kop?j?s intereses (šaj? sakar? skat., jo ?paši, iepriekš 120. punkt? min?t? sprieduma *Wirtschaftsvereinigung Stahl*/Komisija 65. punktu un min?to judikat?ru), šaj? gad?jum? Komisijas r?c?ba, izmantojot ražotsp?ju samazin?šanas krit?riju, neveido ac?mredzamu k??du v?rt?jum? EOTKL 95. panta piem?rošanas izv?rt?juma ietvaros.

145 Tikt?l, cik Komisija nevar?ja uzskat?t, ka min?tais ieguld?jumu atbalsts veicin?ja pras?t?jas ražotsp?ju samazin?šanas, jo V?cijas Federat?v? Republika nav tai dar?jusi zin?mu iesp?jamo pl?nu samazin?t šo ražotsp?ju, Komisija nevar?ja secin?t, ka min?tais atbalsts sekm?ja L?guma m?r?u ?stenošanu.

146 T?d?j?di trešais pamats ir noraid?ms piln?b?.

147 No visa iepriekš min?t? izriet, ka Komisija ir pareizi atzinusi – ZRFG 3. pant? paredz?tie un

prasīt?jai piem?rotie nodok?u pas?kumi veidoja valsts atbalstu, kas nav sader?gs ar kop?jo tirgu. Pirm?s instances tiesa uzskata, ka tagad ir j?p?rbauda sept?tais pamats, kas attiecas uz tiesisk?s droš?bas principa p?rk?pumu, Komisijai pieprasot, lai V?cijas Federat?v? Republika atg?st prasīt?jai pieš?irto, par nesader?gu [ar kop?jo tirgu] pasludin?to valsts atbalstu.

Par sept?to pamatu, kas attiecas uz tiesisk?s droš?bas principa p?rk?pumu

Lietas dal?bnieku argumenti

148 Vispirms prasīt?ja nor?da – Apstr?d?t? l?muma 81. punkt? Komisija š?ietami aizst?v viedokli, ka atš?ir?b? no EK l?guma EOTK l?gums neparedz noilguma termi?u atbalsta atg?šanai, jo š?ds termi?a ierobežojums “b?tu pretrun? EOTK l?guma visp?r?jam principam” par absol?tu valsts atbalsta aizliegumu. Prasīt?ja uzskata, ka š?ds arguments veicin?s atš?ir?bu starp EOTK l?gum? un EK l?gum? paredz?taj?m atbalsta ties?b?m, kas ?sten?b? nepast?v ne šo L?gumu gar?, ne koncepcij?, ne ar? Komisijas praks?. Aizlieguma iesp?jami absol?tais raksturs neiest?jas pret tiesisk?s droš?bas principa iev?rošanu un noilguma termi?a atz?šanu.

149 P?c prasīt?jas dom?m, uz tiesisk?s droš?bas principu var pa?auties ar? EOTK l?guma jom?. Tas ir visp?r?js ties?bu princips; š? principa iev?rošana ir oblig?ta ar? atbalsta ties?b?s, un t?d?j?di tas ir saistošs ar? Komisijai.

150 Prasīt?ja turkl?t nor?da, ka Kopien? ties?b?s paredz?t? valsts atbalsta atg?šanas izpildraksta uzdevums ir nov?rst nelikum?gi ieg?t?s konkurences priekšroc?bas, kas nodrošina uz??mumam?sa??m?jam izdev?g?ku cenu nek? t?, ko var pied?v?t t? konkurenti. P?c prasīt?jas dom?m, šaj? gad?jum? Komisija nesniedza nevienu apsv?rumu par ZRFG 3. pant? paredz?to speci?lo amortiz?cijas atskait?jumu iedarb?bu uz konkurenci.

151 Prasīt?ja ar? uzskata, ka jebkur? gad?jum? Komisijas ties?bas piepras?t atbalsta atg?šanu ir pak?autas desmit gadu noilguma termi?am. Komisijai šaj? gad?jum? bija j?vad?s p?c š? termi?a, ko paredz 15. pants Padomes 1999. gada 22. marta Regul? (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka s?ki izstr?d?tus noteikumus EK l?guma [88]. panta piem?rošanai (OV L 83, 1. lpp.), jo tas ir tiesisk?s droš?bas principa un nepieciešam?bas atjaunot neizkrop?otu konkurenci l?dzsvarošanas rezult?ts.

152 Visbeidzot, atbildot uz Pirm?s instances tiesas rakstveida jaut?jumiem, ar ko prasīt?jai tika dota iesp?ja pamatot un preciz?t dažus no saviem apgalvojumiem, prasīt?ja nor?da, ka, s?kot no 1980.–1981. gada, t? regul?ri s?t?ja Komisijai savas darb?bas p?rskatus un ikgad?j?s atskaites, it ?paši tiem Komisijas dienestiem, kas taj? laik? bija atbild?gi par atbalsta izv?rt?šanu un metalur?ijas nozares p?rstruktur?šanu 80-tajos gados izveidot?s metalur?ijas r?pniec?bas ražošanas kvotu izmantošanas sist?mas un citu attiec?gu darb?bu ietvaros, kuru m?r?is bija p?rstruktur?t Eiropas metalur?ijas r?pniec?bu. Šie apgalvojumi tika atk?rtoti izteikti Pirm?s instances tiesas priekš?.

153 Savos dokumentos persona, kas iest?jusies liet?, atsaucas uz iepriekš 90. punkt? min?t? sprieduma *Acciaierie di Bolzano*/Komisija 69. punktu, kur? Pirm?s instances tiesa apstiprin?ja – ja noilguma termi?š nav fiks?ts br?d?, kad tiek pie?emts l?mums liet?, kur? sniedz spriedumu, Komisijai, pie?emot š?du l?mumu, nav pien?kuma iev?rot noilguma termi?u. No š? sprieduma izriet, ka saist?b? ar jaut?jumu par noilguma termi?u Pirm?s instances tiesa b?tu r?kojusies sav?d?k, ja Apstr?d?t? l?muma pie?emšanas br?d? b?tu sp?k? Regula Nr. 659/1999. P?c personas, kas iest?jusies liet?, ieskatiem, t? k? EK l?gumu un atvasin?tos noteikumus, kas pie?emti, pamatojoties uz šo l?gumu, var piem?rot EOTK l?gumu regul?taj?m jom?m, nevar izsl?gt Regulas Nr. 659/1999 15. panta piem?rošanu valsts atbalstam, uz kuru attiecas EOTK l?gums, ja vien EOTK l?gums neparedz pret?jo, kas šaj? gad?jum? t? nav.

154 Atbild?t?ja atk?rtoti atsaucas uz Apstr?d?t? l?muma 80. punktu un uz Pirm?s instances tiesas 1998. gada 15. septembra spriedumu apvienotaj?s liet?s *BFM* un *EFIM*/Komisija (T?126/96 un T?127/96, *Recueil*, II?3437. lpp., 67. punkts), saska?? ar kuru, “lai izpild?tu savu pien?kumu, proti, garant?tu tiesisko droš?bu, Kopienu likumdev?jam princip? iepriekš ir j?nostiprina noilguma termi?š”. Atbild?t?ja nor?da, ka šaj? gad?jum? tas t? nav bijis.

155 Saist?b? ar argumentu par Regulas Nr. 659/1999 papildu piem?rošanu atbild?t?ja nor?da, ka š? regula attiecas tikai uz EK l?gumu un t?s piem?rošanas joma ar ties?bu interpret?šanas pal?dz?bu nav paplašin?ma, attiecinot to ar? uz EOTK l?gumu. Tikai likumdev?jam ir ties?bas to dar?t. Iepriekš 90. punkt? min?tais *Acciaierie di Bolzano*/Komisija spriedums šaj? sakar? neko nemaina. Pat ja ir taisn?ba, ka min?t? regula bija sp?k? Apstr?d?t? l?muma pie?emšanas br?d?, tom?r EOTK l?gums neparedz?ja noilguma termi?u un t?d?j?di š?ds termi?š nebija piem?rojams.

156 Visbeidzot atbild?t?ja sav? atbild? uz Pirm?s instances tiesas rakstveida jaut?jumiem nor?da, ka nav noz?mes tam, vai t? ir iepazinusies ar pras?t?jas nos?t?taj?m ikgad?j?m atskait?m vai ne, jo š? nos?t?šana neaizvieto pazi?ojumu valsts atbalsta proced?ras ietvaros.

Pirm?s instances tiesas v?rt?jums

157 Ies?kum? ir j?uzsver, ka Apstr?d?t? l?muma 81. punkt? Komisija nor?d?ja:

“EOTKL ietvaros ir aizliegts jebkurš valsts atbalsts, ja vien pret?jo neparedz ?paša at?auja atbilstoši [kodeksam par atbalstu metalur?ijai], ko pie?em saska?? ar [EOTKL] 95. pantu. Š? situ?cija b?tiski atš?iras no [EKL] 87. panta 1. un 3. punkt? paredz?t?s situ?cijās, kur? Komisijai ir liela diskrecion?r? vara un uz kuru neattiecas visp?r?js atbalsta aizliegums, bet iesp?jama nesader?ba. Ja Regul? [...] Nr. 659/1999 paredz?tais noteikums par noilgumu no tiesisk?s droš?bas principa viedok?a ir nepieciešams situ?cij?, kuru reglament? EK l?gums, š?dam noilgumam nav noz?mes EOTK l?gum?, kas joproj?m paredz absol?tu atbalsta aizliegumu. Tieši šis aizliegums EOTK l?gum? garant? tiesisko droš?bu, jo bez ?pašas at?aujas atbalsts ir nelikum?gs. Pas?kumu izv?rt?juma ierobežojums laik? b?tu pretrun? šim EOTK l?guma pamatprincipam.”

158 Šis izv?rt?jums nav pie?emams.

159 Ir taisn?ba, ka noilguma termi?am ir j?b?t iepriekš nostiprin?tam, lai tas pild?tu savu funkciju. Š? termi?a un t? piem?rošanas noteikumu apstiprin?šana ietilpst Kopienu likumdev?ja kompetenc?. Tom?r likumdev?js nav nostiprin?jis š?du noilguma termi?u atbilstoši EOTK l?gumam pieš?irt? valsts atbalsta kontroles jom? (skat., jo ?paši, iepriekš 62. punkt? min?t? sprieduma *Falck un Acciaierie di Bolzano*/Komisija 139. punktu).

160 Tom?r ir j?atg?dina, ka tiesisk?s droš?bas principa t? daž?d?s izpausm?s galvenais m?r?is

ir garantēt paredzamus apstākumus un tiesiskās attiecības, ko regulē Kopienų tiesības (Tiesas 1996. gada 15. februāra spriedums liet. C-63/93 *Duff* u.c., *Recueil*, I-569. lpp., 20. punkts, un Pirmās instances tiesas 1997. gada 19. marta spriedums liet. T-73/95 *Oliveira/Komisija*, *Recueil*, II-381. lpp., 29. punkts).

161 Pieņemums, ka Komisija ir pārkāpusi tiesiskās drošības pamatprasību, šajā gadījumā nav izslēdzams – pretēji tam, ko Komisija apgalvo Pirmās instances tiesā – ne tādēļ, ka netika paredzēts noilguma termiņš, ne arī tādēļ, ka Vācijas Federatīvā Republika nav iepriekš darījusi zināmus minētos atbalsta pasākumus EOTK līguma paredzētajā kārtībā.

162 Šajā sakarā vispirms ir jāatzīmē, ka lietā, kurā tika sniegts iepriekš 62. punktā minētais spriedums *Falck un Acciaierie di Bolzano/Komisija*, Tiesa nav noliegusi iespēju konstatēt un vajadzības gadījumā sodīt Komisiju par tiesiskās drošības principa pārkāpumu, ko tā pieņēmusi, pieņemot lēmumu, ar ko tiek prasīts atgūt atbalstu gadījumā, kad nav paredzēts noilguma termiņš, kā arī tad, kad piešķirama atbalsts iepriekš nav darīts zināms (iepriekš 62. punktā minētā sprieduma *Falck un Acciaierie di Bolzano/Komisija* 140. punkts).

163 Turpinājumā ir jāatzīmē, ka šajā gadījumā uz tiesiskās drošības principu atsaucas prasītāja – minētā atbalsta saņēmēja. Sestā kodeksa par atbalstu metalurģijai noteikumos paredzētais valsts atbalsta kontroles un pārbaudes mehānisms neuzliek nepašu pienākumu atbalsta saņēmējam. No vienas puses, pienākums darīt zināmu un iepriekš aizliegt to atbalsta projektu īstenošanu, kas paredzēti Sestā kodeksa par atbalstu metalurģijai 6. pantā, attiecas uz dalībvalsti. No otras puses, uz dalībvalsti attiecas arī lēmums, ar kuru Komisija konstatē atbalsta nesaderību un aicina noteiktajā laika periodā to atcelt (EK līguma ietvaros skat., pāc analoģijas, Tiesas 1996. gada 11. jūlija spriedumu liet. C-39/94 *SFEI* u.c., *Recueil*, I-3547. lpp., 73. punkts). Tā kā dalībvalsts ir viengais Komisijas institucionālais partneris valsts atbalsta kontroles atbilstoši EOTK līgumam ietvaros (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 1998. gada 31. marta spriedumu liet. T-129/96 *Preussag Stahl/Komisija*, *Recueil*, II-609. lpp., 80. punkts), prasītāja nevar būt atbildīga par to, ka minētais atbalsts iepriekš netika darīts zināms.

164 Ja pieņemtu Komisijas argumentu, tas nozīmētu, ka nebūtu iespējams apšaubīt Komisijas tiesības pieprasīt atbalsta atgriešanu vienkārtīgi tādēļ, ka dalībvalsts šo atbalstu nav darījusi zināmu, pat ja šajā pārkāpumā nav vainojams atbalsta saņēmējs.

165 Ir taishāba, ka Kopienų Tiesa izslēdza iespēju, ka atbalsta saņēmējs varētu tiesiski pārauties uz atbalsta likumbū, ja šis atbalsts tika piešķirts, neievērojot noteikumus par valsts atbalsta iepriekšējās kontroles procedūru, izņemot nepašus apstākumus. Parasti cērtgam uzņēmējam vajadzētu būt spējīgam nodrošināt šīs kārtības ievērošanu (Tiesas 1990. gada 20. septembra spriedums liet. C-25/89 *Komisija/Vācija*, *Recueil*, I-3437. lpp., 14. punkts, un 1997. gada 14. janvāra spriedums liet. C-169/95 *Spānija/Komisija*, *Recueil*, I-135. lpp., 51. punkts; iepriekš 163. punktā minētā Pirmās instances tiesas sprieduma liet. *Preussag Stahl/Komisija* 77. punkts; 2000. gada 29. septembra spriedums liet. T-55/99 *CETM/Komisija*, *Recueil*, II-3207. lpp., 121. punkts, un iepriekš 110. punktā minētā sprieduma liet. *ESF Elbe-Stahlwerke Feralpi/Komisija* 182. punkts).

166 Tomēr, aizstāvot atbalsta likumbū, prasītāja neatsaucas uz tiesiskās pārvērtības, bet uz tiesiskās drošības principa pārkāpumu, kuru neierobežo nosacījumi, kas ir jāizpilda, lai atbalsta saņēmējam varētu rasties šīs tiesiskās pārvērtības.

167 Tādēļ ir jāpārbauda, vai šajā gadījumā Komisija ir rīkojusies pretrunā tiesiskās drošības principam.

168 Šajā sakarā ir jāvadās pāc situācijas, kas ir izveidojusies, Komisijai 1971. gada 4. augustā

pieņemot lēmumu necelt iebildumus pret ZRFG 3. pantu paredzētās atbalsta shēmas piemērošanu.

169 Kā jau iepriekš 67. punktā ir norādīts, līdz 1981. gada 31. decembrim – dienai, kurā beidza darboties Pirmais kodekss par atbalstu metalurģijai – Komisija aizstāja citu interpretāciju nekā tā, ko tā pieņēma Apstrīdējot lēmumu, saskaņā ar kuru vispārīgā un reģionālā atbalsta shēmā piemērošana metalurģijas nozarē tika pakāauta Komisijas kontrolei, pamatojoties vienlaicīgi uz EOTKL 67. panta un EKL 87. un 88. panta noteikumiem, izņemot EOTKL 4. panta c) apakšpunkta noteikumus.

170 Balstoties uz šo interpretāciju, var uzskatīt, ka līdz 1981. gada 31. decembrim vispārīgā un reģionālā atbalsta shēmā, par kuru Komisija neiebilda atbilstoši EKL 87. un 88. pantam – kā tas ir noticis gadījumā ar Komisijas 1971. gada 4. augusta lēmumu par ZRFG 3. pantu, – varēja likumīgi attiecināt arī uz metalurģijas uzņēmumiem.

171 Turpretim, sākot no 1982. gada 1. janvāra, kad stājās spēkā Otrais kodekss par atbalstu metalurģijai, un turpmāk, stājoties spēkā vēlākiem kodeksiem, Komisija izveidojusi vienotu shēmu, lai nodrošinātu vienādu attieksmi pret visu atbalstu metalurģijai vienas procedūras ietvaros, kas saistīts ar pašu atbalstu (tas ir, atbalstu, ko piešķir saskaņā ar shēmu, kuras galvenais uzdevums ir atbalstīt metalurģijas nozarē strādājošus uzņēmumus), kā arī vispārīgā atbalstu, ieskaitot jo paši atbalstu, kas tika piešķirts, pamatojoties uz vispārīgā vai reģionālā atbalsta shēmu. Šādas shēmas izveidošanas mērķis bija, ņemot vērā nozares krīzi, sekmēt metalurģijas nozares nepieciešamu pārsturukturēšanu, paredzot atbalsta pakāpenisku atcelšanu. Otrā kodeksa par atbalstu metalurģijai noteikumos tomēr nekas nebija paredzēts attiecībā uz sekām, ko šā jaunā shēma varētu radīt attiecībā uz iepriekš atāuta vispārīgā un reģionālā atbalsta shēmu.

172 Sākot ar Trešo kodeksu par atbalstu metalurģijai [Komisijas 1985. gada 27. novembra Lēmums Nr. 3484/85/EOTKL, ar ko nodibina Kopienas noteikumus metalurģijas nozares atbalstam (OV L 340, 1. lpp.)], ko piemēroja no 1986. gada 1. janvāra līdz 1988. gada 31. decembrim, Komisija šā kodeksa 6. pantā precizēja – lai tā varētu sniegt savus apsvērumus, tai ir jāizvērtē zināmi projekti, kuru ietvaros plānots piemērot atbalsta shēmas metalurģijai, par kurām Komisija jau sniegusi savu viedokli atbilstoši EKL noteikumiem. Komisijai bija jāziņo par atbalsta projektiem, uz kuriem attiecas minētā kodeksa 6. pants, vēlākais līdz 1988. gada 30. jūnijam.

173 Trešā kodeksa par atbalstu metalurģijai pieņemšanu no šā kodeksa pieņemšanas dienas var kvalificēt kā netiešu atkāpi no Komisijas 1971. gada lēmuma “necelt iebildumus”, ciktāl tas skar uzņēmumus, uz kuriem attiecas EOTK līgums un kuru starpā ir arī prasītāja. Nav jāstāskaidrs, vai ar ZRFG 3. panta vēlāku piemērošanu prasītājai tika domāts arī pienākums darīt zināmus “projektus”, uz kuriem attiecas Trešā kodeksa par atbalstu metalurģijai 6. pants. Ja jau prasītāja pirms minētā kodeksa [pieņemšanas] varēja baudīt savas priekšrocības, ko paredz ZRFG 3. pants, tai varēja piemērot šo pantu, kura nosacījums tā ir izpildījusi.

174 Līdz ar to nenoteiktā un turpmākā neskaidrā raksturo apstākļus, kas radušies Otrā kodeksa par atbalstu metalurģijai pieņemšanas rezultātā un kuros par vainīgu ir atzēstama Komisija, proti:

– Komisijas 1971. gada lēmumā ietvertās atturēšanās celt iebildumus netiešais raksturs, proti, tā ir nepietiekami skaidra;

– minētās netiešās un daļējās atturēšanās celt iebildumus divdomīgais saturs, ciktāl tas skar jautājumu, vai par ZRFG 3. panta vēlāku piemērošanu bija jāziņo kā par “projektu” Trešā kodeksa par atbalstu metalurģijai 6. panta izpratnē.

175 Šo nenoteiktību un neskaidrību papildināja ar vāļiem elementi (kas norādīti 179. un turpmākajos punktos) atbilstošu tiesību normu sakarā (aprakstītas 176.–178. punktā), ko pieņēma pēc tam, kad metalurģijas nozares krāze kļuva acīmredzama.

176 Šīs acīmredzamās krāzes dēļ Komisija ar savu 1980. gada 31. oktobra Lēmumu Nr. 2794/80/EOTKL par tērauda ražošanas kvotu sistēmu metalurģijas rūpniecības uzņēmumiem (OV L 291, 1. lpp.) izveidoja kvotu sistēmu, lai atjaunotu līdzsvaru starp piedāvājumu un pieprasījumu metalurģijas tirgū, ņemot vērā ražošanas jaudas pārpalikumu. Tika paredzēts, ka kvotu aprēķins balstīsies uz katra metalurģijas uzņēmuma ražošanas datiem ar noteiktiem pielikumiem, it īpaši ievērojot uzņēmumu pārstrukturēšanu veikto ieguldījumu un pieliktus pāles. Lai piemērotu šo kvotu sistēmu, Komisijas rīcībā pastāvēja jā atjaunināta informācija par attiecīgo uzņēmumu ražošanas apjomu un piegādi, un tādēļ šīs sniegtas ziņas varēja pārbaudīt, tostarp uz vietas. Šīs sarežģītās kvotu noteikšanas un tirgus uzraudzības sistēmas [darbības termiņu] Komisija vairākkārt pagarināja, lai to precizētu un uzlabotu.

177 No tādējādi radītas sistēmas pielikumu skatpunkta Komisija izveidoja acīmredzamu saikni starp neatļautā atbalsta piešķiršanu un ražošanas kvotām, lai izvairītos no šo pasākumu apvienošanas. Sākot ar Komisijas 1983. gada 28. jūlija Lēmumu Nr. 2177/83/EOTKL par uzraudzības un dažu produktu ražošanas kvotu sistēmas [termiņa] pagarināšanu metalurģijā strādājošiem uzņēmumiem (OV L 208, 1. lpp.), Komisija, saskaņā ar minētā lēmuma 15. a pantu, varēja “samazināt kvotas uzņēmumam, ja tā konstatēja, ka konkrēts uzņēmums ir saņēmis atbalstu, kuru Komisija nav atļāvusi atbilstoši Lēmumam Nr. 2320/81/EOTKL [Otrās kodekss par atbalstu metalurģijai], vai ja ne[tika] izpildīti nosacījumi saistībā ar atbalsta atauju”. Saskaņā ar šo noteikumu, “šāds konstatējums liedz [a] uzņēmumam arī [kvotu] pielikumu atbilstoši Lēmuma [Nr. 2177/83] 14., 14. a, 14. b, 14. c un 16. pantam”. Līdzīgās formulējums atrodams arī nākamajos lēmumos par uzraudzības un kvotu sistēmas [termiņa] pagarināšanu, proti, 15. a pants Komisijas 1985. gada 27. novembra Lēmuma Nr. 3485/85/EOTKL par uzraudzības un ražošanas kvotu sistēmas [termiņa] pagarināšanu metalurģijā strādājošiem uzņēmumiem (OV L 340, 5. lpp.) un 15. a pants Komisijas 1988. gada 6. janvāra Lēmuma Nr. 194/88/EOTK par uzraudzības un dažu produktu ražošanas kvotu sistēmas pagarināšanu metalurģijā strādājošiem uzņēmumiem (OV L 25, 1. lpp.) līdz 1988. gada 30. jūnijam. Ir jāatzīmē, ka Tiesa ir vairākkārt nospriedusi – kvotu sistēma un kodeksi par atbalstu metalurģijai veidoja vienotu kopumu un centās panākt kopēju mērķi, proti, nepieciešamu pārstrukturēšanu, lai pielāgotu ražošanu un ražotspju paredzamam pieprasījumam un atjaunotu Eiropas metalurģijas konkurētspēju, un nebija ne patvaļīgi, ne diskriminājoši, pamatojoties uz piemērošanas gaitā iegūtiem datiem, vienu sistēmu atsaukt, piemērojot otru sistēmu (Tiesas 1985. gada 15. janvāra spriedums lietā 250/83 *Finsider*/Komisija, *Recueil*, 131. lpp., 9. punkts; 1985. gada 15. oktobra spriedums apvienotajās lietās 211/83, 212/83, 77/84 un 78/84 *Krupp* un *Thyssen*/Komisija, *Recueil*, 3409. lpp., 34. punkts, un 1987. gada 7. aprīļa spriedums lietā 226/85 *Dillinger Hüttenwerke*/Komisija, *Recueil*, 1621. lpp., 2. punkts).

178 Tātad Komisijai bija jāpārbauda informācija par metalurģijas uzņēmumu ražošanas apjomu, ko tai sniedza šie uzņēmumi, it īpaši, lai noteiktu, vai ražotspjas uzturēšana vai pieaugums nebija neatļautā valsts atbalsta rezultāts, kas varēja būt pretrunā metalurģijas nozares pārstrukturēšanas mērķiem. Šīs pārbaudes mērķis bija cita starpā noteikt, vai nepieciešamības gadījumā bija jāsamazina ražošanas kvotas, kas laiku pa laikam un individuāli katra tika piešķirtas uzņēmumiem. Turklāt Komisija nevarēja nezināt par papildu pienākumiem, ko tā vienlaikus lika pildīt uzņēmumiem, proti – saskaņā ar Komisijas 1981. gada 18. novembra Lēmumu Nr. 3302/81/EOTKL par informāciju, ko tērauda rūpniecībā strādājošiem uzņēmumiem ir jāsniedz par saviem ieguldījumiem (OV L 333, 35. lpp.), ko groza Komisijas 1985. gada 26. jūlija Lēmums Nr. 2093/85/EOTKL (OV L 197, 19. lpp.), spēkā līdz 1991. gada 16. oktobrim, darīt

zināmas šo uzņēmumu ieguldījumu programmas, ieskaitot konkrēto ieguldījumu avotus, lai laikus atklātu draudus, kas varētu vairoties nelīdzsvarotību ražotspējās ziņā.

179 Šo pašu pienākumu kontekstā, kas ir saistoši metalurģijas nozarē strādājošiem uzņēmumiem, prasītāja, tolaik vēl saukta *Stahlwerke Peine – Salzgitter AG*, 1988. gada beigās nosūtīja Komisijai savas darbības pārskatus un ikgadīgās atskaites par 1987.–1988. gadu, no kuriem izriet, ka atbilstoši ZRFG 3. pantam tā saņēma pašus resursus (*Sonderposten mit Rücklageanteil*) ieguldījumiem metalurģijas nodibinājumos, kas atrodas Penē [Peine] un Zalcgiterē [Salzgitter] (*Zonenrandgebiet*). Līdzīga informācija turklāt izriet no prasītājas iesniegtajiem darbības pārskatiem un ikgadīgām atskaitēm par iepriekšējiem gadiem. Balstoties uz šo informāciju, kuras nodošanas faktu Komisija neapstrīd, Komisija atklāja un konstatēja, ka šie atbalsti tai nebija darīti zināmi, un cēla šeit aplūkojamo prasību. Tāpat ir jāatzina, ka 1988. gadā Komisija no jauna izvērtēja ZRFG 3. pantā paredzēto atbalsta shēmu un šo izvērtējuma rezultātā pieņēma 1988. gada 14. decembra Lēmumu [SG (88) D/1748] necelt iebildumus pret šo shēmu.

180 Iepriekš 174. punktā minētā nenoteiktība un neskaidrība, kā arī Komisijas ilgstošā klusšana šajā jautājumā, zinot par prasītājas saņemtajiem atbalstiem, tādējādi – pārņēmjot šai iestādei uzlikto risku – ir novedusi pie divdomīgas situācijas, kas Komisijai bija jāizskaidro, pirms tā varēja sākt rīkoties, lai liktu atgūt jau pārskaitēto atbalstu (šajā sakarā skat. Tiesas 1970. gada 9. jūlija spriedumu lietā 26/69 Komisija/Francija, *Recueil*, 565. lpp., 28.–32. punkts).

181 Tomēr ir jākonstatē, ka Komisija nav sniegusi šādu paskaidrojumu. Jo paši ir jāatzina, ka kodeksu par atbalstu metalurģijai vēlākajās versijās Komisija vienkārši pārņēma Trešā kodeksa par atbalstu metalurģijai 6. panta redakciju.

182 Tātad pašos apstākļos, kādi tie ir šajā gadījumā, Komisija nevarēja, nepārņēmjot tiesiskās drošības principu, pieprasīt laika periodu no 1986. līdz 1995. gadam prasītājai pārskaitēt atbalsta atgāšanu.

183 Tādējādi ir jāpiekrīt [prasītājas] pamatam par tiesiskās drošības principa pārkāpumu, un Apstrīdētā lēmuma 2. un 3. punkts, ciktāl tas attiecas uz Vācijas Federatīvās Republikas pienākumu atgūt no prasītājas minēto atbalstu, ir atceļams.

184 Šādos apstākļos, atceļot rīkojumu atgūt laika periodu no 1986. līdz 1995. gadam prasītājai pārskaitēt atbalstu, Pirmās instances tiesa uzskata, ka nav jāspriež par pamatiem, ar kuriem pēc būtības tiek mēģināts panākt atgāstamo summu samazināšanu un pārņemšanu. Kas attiecas uz pamatojumu par motivācijas trūkumu, kas balstīts uz konstatēto minētā atbalsta nesaderību, iepriekš veiktais tiesiskais izvērtējums pirmo trīs pamatu ietvaros, uz kuriem atsaucas prasītāja, pietiekami apliecina šo pienākuma izpildi.

Par tiesāšanas izdevumiem

185 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 3. punktam, ja abiem lietās dalībniekiem spiedums ir daļēji labvēlīgs un daļēji nelabvēlīgs, Pirmās instances tiesa var nolemt, ka tiesāšanas izdevumi ir jāsadala vai ka puses sedz savus tiesāšanas izdevumus pašas. Šajā gadījumā prasītāja panāca savu prasījumu būtiskas daļas atgāšanu.

186 Tātad, izvērtējot minētos apstākļus, Pirmās instances tiesa nolēma, ka prasītāja sedz trešo daļu no saviem tiesāšanas izdevumiem un Komisija papildus saviem tiesāšanas izdevumiem sedz arī divas trešdaļas no prasītājas tiesāšanas izdevumiem.

187 Vācijas Federatīvā Republika sedz savus tiesāšanas izdevumus pati saskaņā ar Reglamenta 87. panta 4. punkta pirmo daļu.

Ar šādu pamatojumu

PIRMŠS INSTANCES TIESA (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā)

nospriež:

- 1) atcelt 2. un 3. pantu Komisijas 2000. gada 28. jūnija Lēmumā Nr. 2000/797/EOTK par valsts atbalstu, ko Vācijas Federatīvā Republika piešķirusi *Salzgitter AG*, *Preussag Stahl AG* un grupas meitas uzņēmumiem, kas darbojas metalurģijas nozarē un tagad apvienoti ar nosaukumu *Salzgitter AG – Stahl und Technologie (SAG)*;
- 2) prasītāja sedz trešo daļu no saviem tiesāšanas izdevumiem;
- 3) Komisija papildus saviem tiesāšanas izdevumiem sedz arī divas trešdašas no prasītāja tiesāšanas izdevumiem;
- 4) Vācijas Federatīvā Republika sedz savus tiesāšanas izdevumus pati.

Tiili

Pirrung

Mengozzi

Meij

Vilaras

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2004. gada 1. jūlijā.

Sekretārs

Priekšsēdētāja

H. Jung

V. Tiili

Satura rādītājs

Atbilstošās tiesību normas

Pravas priekšvēsture

Process un lietas dalībnieku prasījumi

Juridiskais pamatojums

Par pirmo pamatu – to, ka Komisija izdarījusi vairākus nepareizus secinājumus saistībā ar valsts atbalsta jēdzienu

Par pirmo daļu, kas attiecas uz ZRFG 3. panta nodokļu noteikumu nepareizu kvalifikāciju, saskaņā ar kuru tie veido vispārīgus nodokļu noteikumus

– Lietas dalībnieku argumenti

– Pirmās instances tiesas vērtējums

Par otro daļu, kas attiecas uz ZRFG 3. pantā paredzēto nodokļu pasākumu iespējamo kompensājošo raksturu

– Lietas dalībnieku argumenti

– Pirmās instances tiesas vērtējums

– Lietas dalībnieku argumenti

– Pirmās instances tiesas vērtējums

Par ceturto daļu, kas attiecas uz iespējamo Komisijas pienākumu pierādīt, ka ZRFG 3. pantā paredzētie pasākumi iespaido konkurenci līdzīgi tam, ka to dara parastas subsīdijas

– Lietas dalībnieku argumenti

– Pirmās instances tiesas vērtējums

Par otro pamatu, kas attiecas uz EOTKL 4. panta c) apakšpunkta un EOTKL 67. panta kārdzinu interpretāciju

Lietas dalībnieku argumenti

Pirmās instances tiesas vērtējums

Par trešo pamatu, kas attiecas uz EOTKL 95. panta nepareizu piemērošanu

Lietas dalībnieku argumenti

Pirmās instances tiesas vērtējums

– Ievada apsvērumi

– Par iespējamu kārdzinu vērtējumu, atsakoties piemērot EOTKL 95. pantu

Par septīto pamatu, kas attiecas uz tiesiskās drošības principa pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

Pirmās instances tiesas vērtējums

Par tiesīšanās izdevumiem

* Tiesvedības valoda – vācu.